

Inalta Curte de Casație și Justiție - Secția Penală
Dosar nr. 2254/1/2015
Dosar nr. 2384/1/2015
Termen 16 iulie 2015

DOMNULE PREȘEDINTE,

Subsemnatul TENDER OVIDIU LUCIAN, nascut la data de 11.07.1956 in Timisoara, jud Timis, CNP 1560711352350, incarcerat la penitenciarul Arad, jud. Bihor, prin avocat RADULESCU VERONEL cu imputernicire avocatiala aflata la dosarul cauzei, depunem urmatoarele

NOTE DE ȘEDINȚĂ

si, in temeiul art. 74 din Codul de procedura penala, solicităm Onoratei Instanțe să pronunțe o hotărâre prin care să dispună admiterea cererilor de strămutare formulate de TENDER OVIDIU LUCIAN, GAUREANU TOADER si DUMITRESCU CICILIA a judecării dosarului nr. 28726./3/2006 de la Curtea de Apel București la o altă instanță egală în grad, cu consecința desființării Deciziei penale nr. 862/A/08.06.2015 a Curții de Apel București, pentru considerentele expuse in prezentul memoriu, in cererile de stramutare, memoriile si notele de sedinta aflate la dosar, intemeiate pe dispozitiile art. 71 din Codul de procedura penala.

Conform prevederilor art. 71 din Codul de procedura penala, „*Inalta Curte de Casație și Justiție stramuta judecarea unei cauze de la curtea de apel competenta la o alta curte de apel... atunci cand exista o suspiciune rezonabila ca impartialitatea judecatorilor instantei este afectata datorita imprejurarilor cauzei, calitatii partilor ori atunci cand exista pericol de tulburare a ordinii publice.”*

Avand in vedere ca prin cererile de stramutare, memoriile si notele de sedinta aflate la dosar au fost amplu descrise motivele de fapt care ilustreaza existenta suspiciunii rezonabile ca impartialitatea judecatorilor Curtii de Apel Bucuresti este afectata datorita imprejurarilor cauzei si calitatii partilor, prin prezentele note de sedinta intelegem sa dezvoltam considerentele de fapt, invocate prin cererea introductiva si memoriul depus de noi, in sustinerea existentei celui de-al doilea motiv de stramutare prevazut de art. 71 din Cpp, **respectiv pericolul de tulburare a ordinii publice.**

Prin prisma jurisprudentei CEDO **ordinea publică** înseamnă, între altele, climatul social firesc, optim, care se asigură printr-un ansamblu de norme și măsuri și care **se traduce prin funcționarea normală a instituțiilor statului**, menținerea liniștii cetățenilor și respectarea drepturilor acestora.

In cadrul stiintelor juridice, ordinea publica este definita ca o stare de drept si de fapt care permite realizarea si mentinerea echilibrului necesar functionarii

optime a ansamblului social **in conditiile reglementarilor juridice interne in vigoare, consacrarii, apararii si respectarii drepturilor si libertatilor fundamentale ale cetatenilor** si a celorlalte valori supreme in scopul promovarii si afirmarii progresului social intr-o societate democratica.

Ordinea sociala si **ordinea constitutională (de stat) care defineste functionarea normala a organelor statului create in conformitate cu prevederile Constitutiei pentru elaborarea, punerea in aplicare si asigurarea respectarii legilor in societate**, alaturi de ordinea naturala care este anterioara primelor doua, formeaza la un loc ordinea publica, o adevarata sinteza a acestora. In ordinea publica este cuprinsa si ordinea legala, adica domnia sau suprematia legii, ori altfel pronuntat, principiul legalitatii, atat de inradacinat in modul de conducere si functionare a vietii publice din statul de drept.

Conceptul de legalitate intr-un stat de drept, ca o componenta esentiala a ordinii publice desemneaza respectarea intocmai a Constitutiei, legilor, a celorlalte acte normative si a actelor juridice concrete date in baza lor, a drepturilor si libertatilor fundamentale de catre organele statului. Corolarul legalitatii in statul de drept il reprezinta respectarea drepturilor si libertatilor fundamentale ale omului la nivelul standardelor prevazute de documentele internationale.

Fata de cele prezentate mai sus si raportat la imprejurarile cauzei ce formeaza dosarul nr. 28726./3/2006 de la Curtea de Apel Bucuresti; fata de numarul mare de judecatori ai acestei instante implicati in rezolvarea situatiei create prin contrarietatea opiniilor acestora; fata de repetatele incalcare ale legilor interne si Constitutiei Romaniei; fata de nerespectarea drepturilor si libertatilor fundamentale consacrate prin conventiile internationale; fata de controversele, anemozitatile si afinitatile existente sau create de aceasta cauza in randul tuturor judecatorilor acestei instante precum si a ecurilor acestor disfunctionalitati in plan public prin intensa lor mediatizare, este vadita grava tulburare a functionarii normale a Curtii de Apel Bucuresti – a doua institutie ca importanta a puterii judecatoresti si, implicit, este vadita tulburarea ordinii publice.

In fapt, Prin rechizitoriul nr. 692/D/P/2005 din data de 24 august 2006 al PÎCCJ, DIICOT – Structura Centrală s-a dispus trimiterea în judecată a inculpatului Tender Ovidiu Lucian pentru comiterea unor presupuse infracțiuni de inițiere și constituire a unui grup infracțional organizat prevăzută de art. 7 din Legea nr. 39/2003, înșelăciune cu consecințe deosebit de grave – art. 215 alin. 1, 2, 3 și 5 C.pen. din 1969, instigare la comiterea infracțiunii de abuz în serviciu contra intereselor persoanelor în formă calificată și continuată – art. 25 raportat la art. 246 cu aplicarea art. 2481 și a art. 41 alin. 2 C.pen. din 1969 și pentru două infracțiuni de spălare de bani – art. 23 lit. a și b din Legea nr. 656/2002.

Cauza a fost soluționată în fond prin sentința penală nr. 2858 din data de 16.12.2014, când Tribunalul București a dispus condamnarea tuturor inculpaților. Tender Ovidiu Lucian a fost condamnat pentru toate faptele cu privire la care s-a dispus trimiterea în judecată, la o pedeapsă de 11 ani și 4 luni închisoare.

La judecata în fond, instanța de judecată a respins administrarea tuturor probatoriilor solicitate de inculpați și de către subscrisa.

La data de 15.04.2015, cauza a fost înregistrată pe rolul Curții de Apel București fiind repartizată „aleatoriu” – primul act al scenariului pe care îl vom expune în cadrul acestei secțiuni – completului de apel compus din celebrii magistrați Camelia Bogdan și Mihai Alexandru Mihalcea, cu prim termen de judecată la data de 11 mai 2015 (cu nesocotirea dispozițiilor imperative ale art. 259 alin. 11 din Codul de procedură penală);

La data de 23 aprilie 2015 – actul secund al scenariului – sub umbrela motivelor expuse în Hotărârarea nr. 74 a Colegiului de conducere al Curții de Apel București – completul de judecată format din Camelia Bogdan și Alexandru Mihalcea a fost descompus, dna. judecător dr. Camelia Bogdan urmând să intre în completul de apel C6A alături de dl. judecător Daniel Donțete iar dl. Mihalcea alături de dna. judecător Georgiana Tudor.

După înregistrarea dosarului la Curtea de Apel București, acesta a fost transmis către DIICOT pentru motivarea apelului, dosarul revenind în arhiva Curții de Apel la data de 05 mai 2015, dată la care s-au înregistrat primele cereri de studiere și fotocopiere de documente în vederea pregătirii apărării. De bună seamă, între data de 05 mai și data de 11 mai – primul termen de judecată – apărarea a avut la dispoziție efectiv doar 3 zile pentru a se pregăti, asta însemnând redactarea de cereri, fotocopierea de documente, redactarea motivelor de apel și a notelor de ședință pentru a ne apăra față de motivele de apel depuse de DIICOT și AAAS. Este lipsit de orice dubiu că timpul scurs între data de 05 mai 2015 (o zi de marți) și data de 11 mai 2015 (luni), în condițiile în care dosarul a fost preluat de completul de judecată vineri 08 mai 2015, respectiv doar 2 zile a câte 4 ore efective (potrivit programului arhivei Secției a II-a Penale – de la 09 la 13,00) a fost doar formal acordat apărării. În același timp, acest interval a acordat POSIBILITATEA PRACTICĂ magistraților judecători să studieze cele peste 140.000 file conținute în dosar, împrejurare care a născut serioase dubii referitor la imparțialitatea completului de judecată.

Cu toate acestea, atât subscrisa cât și inculpatul Tender Ovidiu Lucian am formulat și depeș la dosarul cauzei motive de apel redactate pe cuprinsul a peste 150 de pagini, efortul apărării fiind epuizant.

La termenul din 11 mai 2015, în condiții de lipsă de procedură CONSEMNAȚĂ ÎN ÎNCHEIEREA DE ȘEDINȚĂ, completul de judecată C6A compus din magistrații Daniel Donțete și Camelia Bogdan, au dispus extinderea sechestrului în vederea aplicării măsurii confiscării speciale extinse prevăzută de art. 1121 din Codul penal, sub motivarea art. 112 din aceeași reglementare, textul încheierii de ședință fiind cu evidență copiat dintr-o publicație tehnico-juridică al cărei autor este dna. judecător Camelia Bogdan, articol care a fost publicat înainte să fie desființată Garda Financiară. Efectele a ceea ce s-a dispus la ședința din 11 mai 2015 au fost devastatoare pentru grupul de societăți TENDER. Cu titlu de exemplu, arătăm că o bancă de renume mondial și-a dat acordul de principiu pentru finanțarea cu 400 milioane dolari a exploatărilor de minereuri și resurse concesionate de grupul Tender în statele din Africa, operațiunea de finanțare fiind blocată în data de 12 mai 2015 motivat de dispozițiile pripite ale magistraților Curții de Apel București, care au fost publicate cu o celeritate neîntâlnită până în prezent.

La sfârșitul ședinței de judecată din data de 11 mai 2015 – a se vedea încheierea de ședință – președintele completului de judecată a avut următoarea alocuțiune: „... vă anunțăm de la început, întrucât este un dosar foarte vechi și există fapte care sau prescris și altele care stau să se prescrie, după cum a reținut Tribunalul, vom acorda termene foarte scurte, în speranța că vom putea să îl soluționăm cât mai repede...” (începând cu minutul 21.50 conform înregistrării audio);

În data de 15 mai 2015, la următorul termen de judecată acordat de instanța de apel, s-au formulat mai multe cereri de recuzare atât împotriva fiecărui magistrat individual cât și împotriva completului de judecată. După lungi deliberări s-a ajuns la divergență între cei doi magistrați în sensul că președintele completului dl. judecător Daniel Donțete a considerat admisibile cererile iar dna. judecător doctor Camelia Bogdan (astfel cum procedează de regulă) a avut opinie contrară, drept pentru care admisibilitatea cererii de recuzare a intrat în complet de divergență, fiind declarată admisibilă cu opinie majoritară, fiind acordat termen pentru judecarea cererii de recuzare la data de 19 mai 2015.

Din completul care a judecat cererea de recuzare au făcut parte dna. judecător Luminița Criștiu – Ninu și dl. judecător Dan Lupașcu. Este de subliniat că dl. judecător Dan Lupașcu a formulat cerere de abținere motivat de împrejurarea că este titular al unui post pedagogic la o universitate condusă de dl. profesor Ion Neagu care are calitatea de apărător al inculptului Marian Alexandru Iancu. Cererea de abținere a fost admisă în data de 20 mai 2015 când s-a judecat și admis cererea de recuzare a judecătorilor Daniel Donțete și Camelia Bogdan de completul format din magistrații Luminița Criștiu – Ninu și Codruța Strimb.

Urmare admiterii cererii de recuzare, dosarul a fost repartizat „aleatoriu” completului de judecată format din președinte Mihai Alexandru Mihalcea și Georgiana Tudor (sâc!!!) fiind acordat termen de judecată la data de 17 iunie 2015 (astfel cum rezultă din extrasul scris anexat). În data de 21 mai 2015, completul căruia i s-a repartizat cauza, din motive care sunt lesne de înțeles dar care nu au legătură cu actul de justiție, completul PROASPĂT INVESTIT, sub motivarea celerității, preschimbă termenul din 17 iunie pentru data de 03 iunie 2015, ora 13,30.

Inevitabil, completul de judecată căruia i s-a distribuit „aleatoriu” cauza, a solicitat Baroului București desemnarea a câte doi avocați din oficiu pentru toate părțile din cauza cu scopul bine definit de a nu fi împiedicată judecarea cauzei potrivit planurilor bine stabilite anterior.

În data de 03 iunie 2015, verificând sistemul scris din incinta Curții de Apel București am constatat că dl. judecător Mihalcea a formulat o cerere de abținere care a fost respinsă de completul format din Georgiana Tudor și Oana Burnel. Cererea de abținere a fost întemeiată pe aceleași motive pentru care a fost admisă cererea de recuzare a dnei judecător Camelia Bogdan (sâc!!!). Rațiunea pentru care a fost formulată cererea de abținere este dată de dispozițiile art. 67 alin. 1 din Codul de procedură penală, text potrivit căruia cererea de recuzare poate fi primită dacă judecătorul nu a formulat cerere de abținere, scopul fiind evident, respectiv acela de a paraliza o eventuală cerere de recuzare a magistratului Mihalcea din partea părților din proces.

De bună seamă, puși fiind în atare situație, în ședința de judecată din data de 03 iunie 2015, în condițiile în care instanța a constatat că este procedura completă, ÎN DISPREȚUL dispozițiilor imperative ale art. 259 alin. 5 și alin. 11 și art. 353 din Codul de procedură penală, Curtea pretinzând că a făcut procedura prin afișare deși nu a fost afișată nicio înștiințare și nicio citație, s-au formulat mai multe cereri de recuzare.

Soluția a fost previzibilă și nu ne îndoim că domniile voastre nu o anticipați – cererile de recuzare au fost constatate ca inadmisibile, unul dintre motivele de inadmisibilitate fiind tocmai formularea declarației de abținere de către judecătorul Mihalcea, cerere care DELOC SURPRINZĂTOR – a fost respinsă.

Ce a urmat este de notorietate. S-au respins toate cererile de probatorii. S-au respins toate cererile de amânare. S-au respins toate cererile de audiere a inculpaților la un alt termen. S-AU RESPINS TOATE CERERILE FORMULATE DE INCULPAȚI și celelalte părți din dosar FĂRĂ A FI MOTIVATĂ SOLUȚIA DISPUSĂ DE INSTANȚĂ – a se vedea încheierea din 03 iunie 2015. Nu trebuie uitat că simpla indicare a textului de lege pe baza căruia instanța dispune măsuri NU ECHIVALEAZĂ CU O MOTIVARE. Motivarea dispozițiilor instanței are două componente: (i) raționamentul logico-juridic, silogismul care conține o argumentație logică și (ii) temeiul de drept, textul de lege a cărui interpretare și aplicare consolidează raționamentul logic. În lipsa oricăruia dintre elementele amintite – HOTĂRĂREA ESTE LOVITĂ DE NULITATE ABSOLUTĂ. Este drept că orice act de procedură întocmit în condițiile relatate ȘI PROBATE SOLID de noi, ESTE LOVIT DE NULITATE ABSOLUTĂ.

Ședința din data de 03 iunie 2015, a început la orele 13,30 și s-a finalizat la orele 00,25 în data de 04 iunie 2015. După o scurtă pauză (motivată de faptul că atât procurorul DIICOT cât și judecătorul Georgiana Tudor adormiseră în scaun în mai multe rânduri), președintele completului de judecată s-a „îndurat” de părțile cauzei, de apărătorii aleși și de cei din oficiu, mai ales de cele două distinse doamne magistrat, și a acordat termen în data de 04 iunie 2015 la orele 13,00. Adică la fix 12 ore de la finalizarea ședinței. Mai corect spus ne-a lăsat răgaz să dormim puțin și să revenim, fără a avea posibilitatea de a ne formula apărărilor de final pe baza declarațiilor părților și a celor consemnate în încheierea de ședință din data de 03 iunie 2015, încheiere care ne-a fost comunicată spre sfârșitul ședinței din data de 04 iunie 2015.

În data de 04 iunie 2015, deși s-a invocat aceeași lipsă de procedură constatată de 4 magistrați care au soluționat cereri în cauză anterior, Curtea, deși inculpatul Iancu Marian Alexandru la momentul la care a formulat cererea de recuzare a procurorului DIICOT și a președintelui completului de judecată a fost scos din sală nefiindu-i permis să își susțină cererea (și pedepsit corespunzător preț de câteva ore pentru că și-a permis un asemenea demers), a dat cuvântul pe fondul cauzei, cu mențiunea că fiecărui avocat i s-au acordat doar 20 minute pentru a-și susține concluziile, pe alocuri instanța a fost îngăduitoare și a permis apărării depășirea timpului alocat.

Suspiciunile noastre privind lipsa imparțialității judecătorilor și a pericolului pentru tulburarea ordinii publice au fost și confirmate prin multitudinea de încălcări ale legii și prin pronunțarea unei hotărâri aberante într-un total dispreț față de lege.

În acest sens, **în drept**, prezentăm cele **297 ARTICOLE** DIN CODUL PENAL, CODUL DE PROCEDURA PENALĂ, CODUL CIVIL APLICABIL, LEGEA 31/1990, LEGEA 85/2006, CONSTITUTIA ROMÂNIEI, CONVENȚIA EUROPEANĂ PENTRU APĂRAREA DREPTURILOR OMULUI ȘI LIBERTĂȚILOR FUNDAMENTALE, DECLARAȚIA UNIVERSALĂ PENTRU DREPTURILE OMULUI, CARTA DREPTURILOR FUNDAMENTALE ALE UNIUNII EUROPENE ȘI DIN ALTE ACTE NORMATIVE INTERNE ȘI INTERNAȚIONALE CARE AU FOST ÎNCALCATE PRIN GREȘITA LOR APLICARE ÎN PROCESUL PENAL LA CERE AM FOST SUPUS, DIN CARE:

-45 ARTICOLE DIN CODUL PENAL;

-112 ARTICOLE DIN CODUL DE PROCEDURA PENALĂ;

-14 ARTICOLE DIN CONSTITUTIA ROMÂNIEI;

-61 ARTICOLE DIN CODUL CIVIL;

-29 ARTICOLE DIN LEGEA 31/1990;

-2 ARTICOLE DIN LEGEA 85/2006;

-6 ARTICOLE DIN CONVENȚIA EUROPEANĂ PENTRU DREPTURILE OMULUI ȘI LIBERTĂȚILOR FUNDAMENTALE;

-5 ARTICOLE DIN DECLARAȚIA UNIVERSALĂ PENTRU DREPTURILE OMULUI;

-8 ARTICOLE DIN CARTA DREPTURILOR FUNDAMENTALE ALE UNIUNII EUROPENE,

-15 ARTICOLE DIN: Legea nr.303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor; Legea nr.304/2004 privind organizarea judiciară; Regulamentul de ordine interioară al instanțelor judecătorești, adoptat prin Hotărârea Plenului C.S.M. nr.387/2005; Codul deontologic al judecătorilor și procurorilor, adoptat prin Hotărârea Plenului C.S.M. nr.328/2005; Principiile de bază ale independenței sistemului judiciar, redactate de Națiunile Unite în 1985; Recomandarea nr.94 (12) a Comitetului de Miniștri al Consiliului Europei către statele membre privind independența, eficiența și rolul judecătorilor; Recomandarea (2010) 12 a Comitetului de Miniștri al Consiliului Europei; Principiile de la Bangalore privind conduita judiciară,

ALE CAROR TEXTE LE PREZENTĂM, DUPA CUM URMEAZA:

CODUL PENAL AL ROMÂNIEI

Art. 1. (2) Nicio persoană nu poate fi sancționată penal pentru o faptă care nu era prevăzută de legea penală la data când a fost săvârșită.

Nu se poate aplica o pedeapsă ori nu se poate lua o măsură educativă sau o măsură de siguranță dacă aceasta nu era prevăzută de legea penală la data când fapta a fost săvârșită.

Am fost condamnat la 5 ani de inchisoare pentru constituirea unui grup infraccional organizat in anul 2002 in conditiile in care legea nr. 39/2003 a intrat în vigoare în data de 01.03.2003, prin urmare încadrarea presupusei activități desfășurată în perioada 2002-01.03.2003 în art. 7 reprezintă o încălcarea a dispozițiilor art. 7 CEDO *Nicio pedeapsă fără lege*, art. 2 C.pen. din 1969, și ale art. 1 C.pen.

În acest sens, facem trimitere la unele paragrafe din opinia legală formulată de prof.univ.dr. Florin Streteanu :

”În ceea ce privește inițierea constituirii grupului, infracțiunea se consumă în această modalitate la momentul la care a fost formulată propunerea de constituire, fiind, așadar, o infracțiune instantanee. În măsura în care actele de inițiere sunt reiterate în baza aceleiași rezoluții infraccionale, fapta poate îmbrăca forma continuată, infracțiunea cunoscând în acest caz și un moment al epuizării. Acest moment nu poate însă depăși momentul constituirii efective a grupului, dacă această constituire s-a realizat în cele din urmă pe baza propunerii celui în cauză.

În cazul constituirii grupului, care reprezintă modalitatea principală de comitere a infracțiunii analizate, momentul consumării este acela în care s-a realizat efectiv gruparea. Momentul consumării nu este legat așadar de momentul dobândirii configurației definitive a grupului, cu alte cuvinte localizarea sa temporală nu este influențată de aderarea ulterioară la grup a altor membri. Pentru aceștia din urmă momentul comiterii infracțiunii va fi momentul aderării fiecăruia, însă pentru ”fondatori” momentul comiterii infracțiunii rămâne momentul primei înființări a structurii. (...)

Pentru toate aceste considerente apreciem că infracțiunea de constituire a unui grup infraccional organizat – comisă în modalitatea constituirii – nu este o infracțiune continuă, iar momentul săvârșirii ei este cel la care grupul a luat ființă. În consecință, în măsura în care grupul a fost creat înainte de intrarea în vigoare a Legii nr.39/2003, el nu poate intra sub incidența art.7 din această lege, chiar dacă grupul exista încă la momentul intrării în vigoare a legii.”

Art. 2. - (3) Nicio pedeapsă nu poate fi stabilită și aplicată în afara limitelor generale ale acesteia.

Pentru absolut toate infracțiunile pentru care Ovidiu TENDER a fost condamnat, instanța de apel a stabilit maximul special posibil, inclusiv tinând cont, acolo unde a fost cazul, de forma agravată și continuată. Fără aplicarea art. 19 referitor la reducerea pedepsei la jumătate, pedeapsa totală stabilită este de 25 de ani și 2 luni aplicând noul Cod penal, considerat drept lege mai favorabilă.

Pe vechiul Cod penal, pedeapsa maximă ce putea fi aplicată era de 25 de ani. Astfel, pentru infracțiunile calificate pe vechiul Cod penal, pedeapsa cea mai mare (chiar acolo unde avem în vedere formele agravate și continuate) pentru unele infracțiuni era de 20 de ani. Conform regulilor de cumul juridic figurând în vechiul Cod penal, în caz de concurs de infracțiuni se aplica pedeapsa cea mai mare, în care se contopeau toate celelalte pedepse, iar aceasta pedeapsa cea mai

mare, dacă nu era indestulatoare, putea fi majorată până la maximum ei special (în concret, 20 de ani), la care eventual putea fi adăugat un spor de până la 5 ani.

Or, instanța de apel, deși a considerat că noul Cod penal este lege mai favorabilă, a stabilit o pedeapsă (înainte de reducerea la jumătate) de 25 de ani și 2 luni, mai mare decât decît decît maximumul posibil pe vechiul Cod penal.

Art. 3. - Legea penală se aplică infracțiunilor săvârșite în timpul cît ea se află în vigoare.

Am fost condamnat la 5 ani de închisoare pentru constituirea unui grup infracțional organizat în anul 2002 în condițiile în care legea nr. 39/2003 a intrat în vigoare în data de 01.03.2003.

Art. 4. Legea penală nu se aplică faptelor săvârșite sub legea veche, dacă nu mai sunt prevăzute de legea nouă. În acest caz, executarea pedepselor, a măsurilor educative și a măsurilor de siguranță, pronunțate în baza legii vechi, precum și toate consecințele penale ale hotărârilor judecătorești privitoare la aceste fapte încetează prin intrarea în vigoare a legii noi.

Am fost condamnat la 5 ani de închisoare pentru spălare de bani în condițiile în care prin Ordonanța din data de 24.05.2005 a PÎCCJ - DIICOT s-a dispus începerea urmăririi penale față de Tender Ovidiu-Lucian pentru săvârșirea infracțiunii de bancrută frauduloasă prevăzută de art. 282 alin. 1 lit. a Legea nr. 31/1990, starea de fapt reținută fiind următoarea:

La data de 20.07.2006, infracțiunea de bancrută frauduloasă pentru care se începuse inițial urmărirea penală a fost abrogată.

Astfel, art. 282 alin. 1 lit. b din Legea 31/1990 care incrimina această infracțiune a fost abrogat expres prin art. 156 alin. 3 din Legea 85/2006 privind procedura insolvenței (lege care a intrat în vigoare după 90 de zile de la data publicării în Monitorul Oficial, respectiv la 20.07.2006).

Infracțiunea de bancrută frauduloasă a fost ulterior reîncrimată de legea penală, prin art. 143 alin. 2 din Legea nr. 85/2006 privind procedura insolvenței.

Prin Ordonanța nr. 692/D/P/2005 din data de 25.07.2006 s-a dispus schimbarea încadrării juridice din infracțiunea de bancrută frauduloasă prevăzută de art. 282 alin. 1 lit. a Legea nr. 31/1990 în infracțiunea de spălare de bani prevăzută de art. 23 lit. b din Legea nr. 656/2002.

Ceea ce este important de observat este faptul că starea de fapt descrisă în cele două ordonanțe cu privire la infracțiunea de bancrută frauduloasă este IDENTICĂ cu cea descrisă în rechizitoriu cu privire la infracțiunea de spălare de bani prevăzută de art. 23 lit. b din Legea nr. 656/2002.

Art. 5. (1) În cazul în care de la săvârșirea infracțiunii până la judecarea definitivă a cauzei au intervenit una sau mai multe legi penale, se aplică legea mai favorabilă.

(2) Dispozițiile alin. (1) se aplică și actelor normative ori prevederilor din acestea declarate neconstituționale, precum și ordonanțelor de urgență aprobate de Parlament cu modificări sau completări ori respinse, dacă în

timpul când acestea s-au aflat în vigoare au cuprins dispoziții penale mai favorabile.

Instanta de apel, desi a considerat ca noul Cod penal este lege mai favorabila, a stabilit o pedeapsa (inainte de reducerea la jumătate) de 25 de ani si 2 luni, mai mare deci decat maximul posibil pe vechiul Cod penal de 25 de ani. Nu mai vorbim de aplicarea circumstanțelor atenuante sau de prescripție unde este vadita legea veche ca fiind favorabila.

Art. 15. - (1) Infracțiunea este fapta prevăzută de legea penală, săvârșită cu vinovăție, nejustificată și imputabilă persoanei care a săvârșit-o. (2) Infracțiunea este singurul temei al răspunderii penale.

Asa cum am mai aratat, am fost condamnat pentru fapte care la data savarsirii lor nu erau fapte penale si, in plus, majoritatea faptelor imputate au fost doar fapte normale de comert asa cum rezulta din chiar hotarari judecatoresti.

Art. 16. - (1) Fapta constituie infracțiune numai dacă a fost săvârșită cu forma de vinovăție cerută de legea penală.

(3) Fapta este săvârșită cu intenție când făptuitorul:

a) prevede rezultatul faptei sale, urmărind producerea lui prin săvârșirea acelei fapte;

b) prevede rezultatul faptei sale și, deși nu-l urmărește, acceptă posibilitatea producerii lui.

Nicio instanța nu a analizat în vreun fel latura subiectiva a faptelor cercetate pentru a dovedi intenția mea de a savarsi acele fapte penale.

Art. 21. - (1) Este justificată fapta prevăzută de legea penală constând în exercitarea unui drept recunoscut de lege sau în îndeplinirea unei obligații impuse de lege, cu respectarea condițiilor și limitelor prevăzute de aceasta.

Am fost condamnat la 6 ani si noua luni de inchisoare pentru instigare la abuz in serviciu pentru ca am notificat debitoarea SC Carom SA sa plateasca datoria pe care am preluat-o prin cesiune de la Petrom SA. Aceasta notificare a cesiunii de creanta era obligatorie conform art. 1393 din vechiul Cod civil - « Cesionarul nu poate opune dreptul sau la o a treia persoana decat dupa ce a notificat debitorului cesiunea. »

Art. 22. - (1) Este justificată fapta prevăzută de legea penală săvârșită cu consimțământul persoanei vătămate, dacă aceasta putea să dispună în mod legal de valoarea socială lezată sau pusă în pericol.

Toate contractele incriminate in dosarul in care am fost condamnat au fost aprobate de Consiliul de Administratie si de Adunarea Generala a Actionarilor societatii considerata prejudiciata, in conditiile in care aceste organe de

conducere si decizie ale societatii puteau sa ia orice decizie fara ca eu sa o pot influenta in vreun fel.

Art. 30. - (1) Nu constituie infracțiune fapta prevăzută de legea penală săvârșită de persoana care, în momentul comiterii acesteia, nu cunoștea existența unei stări, situații ori împrejurări de care depinde caracterul penal al faptei.

Nu puteam sa instig la infractiunea de abuz in serviciu pe cele doua persoane acuzate de comiterea acestor fapte pentru ca nu le cunosteam la vremea respectiva. Pe Dumitrescu Cecilia am cunoscut-o dupa ce am cumparat societatea (si nu o mai puteam instiga la abuz in serviciu contra intereselor mele) iar pe Badea Marin l-am cunoscut dupa inceperea urmaririi penale.

Art. 35. - (1) Infracțiunea este continuată când o persoană săvârșește la diferite intervale de timp, dar în realizarea aceleiași rezoluții și împotriva aceleiași subiect pasiv, acțiuni sau inacțiuni care prezintă, fiecare în parte, conținutul aceleiași infracțiuni.

Faptele ce sunt considerate ca fiind abuz in serviciu in forma continuata au un context diferit, nu au legatura intre ele si nu pot fi apreciate ca avand aceeasi rezolutie.

Art. 46. - (1) Autor este persoana care săvârșește în mod nemijlocit o faptă prevăzută de legea penală.

Am fost condamnat la doi ani si sase luni de inchisoare pentru infractiunea de inselaciune in conditiile in care nu a fost incriminata si dovedita nocio fapta savarsita de mine personal in mod nemijlocit.

Art. 47. - Instigator este persoana care, cu intenție, determină o altă persoană să săvârșească o faptă prevăzută de legea penală.

Asa cum am mai aratat, nicio instanta nu a analizat in vreun fel latura subiectiva a faptelor cercetate pentru a dovedi intentia mea de a instiga la savarsirea acelor fapte penale.

Art. 49. - Coautorul, instigatorul și complicele la o infracțiune săvârșită cu intenție se sancționează cu pedeapsa prevăzută de lege pentru autor. La stabilirea pedepsei se ține seama de contribuția fiecăruia la săvârșirea infracțiunii, precum și de dispozițiile art. 74.

Pedeapsa aplicata lui Ovidiu Tender pentru instigare la abuz in serviciu este mai mare decat a autoarei.

Art. 50. - (1) Circumstanțele privitoare la persoana autorului sau a unui participant nu se răsfrâng asupra celorlalți.

(2) Circumstanțele privitoare la faptă se răsfrâng asupra autorului și a participanților numai în măsura în care aceștia le-au cunoscut sau le-au prevăzut.

Asa cum am mai aratat anterior nu puteam sa instig la infractiunea de abuz in serviciu pe cele doua persoane acuzate de comiterea acestor fapte pentru ca nu le cunosteam la vremea respective si nu aveam cum sa cunosc circumstantele privitoare la persoana acestora sau la faptele lor.

Art. 66. - (1) Pedeapsa complementară a interzicerii exercitării unor drepturi constă în interzicerea exercitării, pe o perioadă de la unu la 5 ani, a unuia sau mai multora dintre următoarele drepturi:

- a) dreptul de a fi ales în autoritățile publice sau în orice alte funcții publice;*
- b) dreptul de a ocupa o funcție care implică exercițiul autorității de stat;*
- c) dreptul străinului de a se afla pe teritoriul României;*
- d) dreptul de a alege;*
- e) drepturile părintești;*
- f) dreptul de a fi tutore sau curator;*
- g) dreptul de a ocupa funcția, de a exercita profesia sau meseria ori de a desfășura activitatea de care s-a folosit pentru săvârșirea infracțiunii;*
- h) dreptul de a deține, purta și folosi orice categorie de arme;*
- i) dreptul de a conduce anumite categorii de vehicule stabilite de instanță;*
- j) dreptul de a părăsi teritoriul României;*
- k) dreptul de a ocupa o funcție de conducere în cadrul unei persoane juridice de drept public;*
- l) dreptul de a se afla în anumite localități stabilite de instanță;*
- m) dreptul de a se afla în anumite locuri sau la anumite manifestări sportive, culturale ori la alte adunări publice, stabilite de instanță;*
- n) dreptul de a comunica cu victima sau cu membri de familie ai acesteia, cu persoanele cu care a comis infracțiunea sau cu alte persoane, stabilite de instanță, ori de a se apropia de acestea;*
- o) dreptul de a se apropia de locuința, locul de muncă, școala sau alte locuri unde victima desfășoară activități sociale, în condițiile stabilite de instanța de judecată.*

(2) Când legea prevede interzicerea exercitării dreptului de a ocupa o funcție publică, instanța dispune interzicerea exercitării drepturilor prevăzute în alin. (1) lit. a) și lit. b).

(3) Interzicerea exercitării drepturilor prevăzute în alin. (1) lit. a) și lit. b) se dispune cumulativ.

(4) Pedeapsa prevăzută în alin. (1) lit. c) nu se va dispune atunci când există motive întemeiate de a crede că viața persoanei expulzate este pusă în pericol ori că persoana va fi supusă la tortură sau alte tratamente inumane ori degradante în statul în care urmează a fi expulzată.

(5) Când dispune interzicerea unuia dintre drepturile prevăzute în alin. (1) lit. n) și lit. o), instanța individualizează în concret conținutul acestei pedepse, ținând seama de împrejurările cauzei.

Instanta de apel a dispus interzicerea exercitării drepturilor mele de a fi acționar la societăți comerciale în condițiile în care acest drept nu se regăsește între cele prevăzute în textul articolului și reprezintă un drept de proprietate garantat de constituție.

Art. 74. - (1) Stabilirea duratei ori a cuantumului pedepsei se face în raport cu gravitatea infracțiunii săvârșite și cu periculozitatea infractorului, care se evaluează după următoarele criterii:

a) împrejurările și modul de comitere a infracțiunii, precum și mijloacele folosite;

b) starea de pericol creată pentru valoarea ocrotită;

c) natura și gravitatea rezultatului produs ori a altor consecințe ale infracțiunii;

d) motivul săvârșirii infracțiunii și scopul urmărit;

e) natura și frecvența infracțiunilor care constituie antecedente penale ale infractorului;

f) conduita după săvârșirea infracțiunii și în cursul procesului penal;

g) nivelul de educație, vârsta, starea de sănătate, situația familială și socială.

(2) Când pentru infracțiunea săvârșită legea prevede pedepse alternative, se ține seama de criteriile prevăzute în alin. (1) și pentru alegerea uneia dintre acestea.

Nu s-a ținut cont de nicio circumstanță favorabilă cum ar fi lipsa antecedentelor penale, conduita procesuală în sensul de a mă pune la dispoziția organelor de cercetare penală sau a instanței de judecată oricând am fost chemat, de vârstă, starea de sănătate, situația familială și am fost condamnat la pedepse maxime și chiar peste limitele prevăzute de lege.

Art. 75. - (2) Pot constitui circumstanțe atenuante judiciare:

a) eforturile depuse de infractor pentru înlăturarea sau diminuarea consecințelor infracțiunii;

b) împrejurările legate de fapta comisă, care diminuează gravitatea infracțiunii sau periculozitatea infractorului.

Art. 76. - (1) În cazul în care există circumstanțe atenuante, limitele speciale ale pedepsei prevăzute de lege pentru infracțiunea săvârșită se reduc cu o treime.

Nu s-a ținut cont de nicio circumstanță cu toate că există dovezi că am contribuit la diminuarea consecințelor presupusele infracțiuni și nu au fost reduse limitele de pedeapsă.

Art. 77. - Următoarele împrejurări constituie circumstanțe agravante:

a) săvârșirea faptei de trei sau mai multe persoane împreună;

Art. 78. - (1) În cazul în care există circumstanțe agravante, se poate aplica o pedeapsă până la maximul special. Dacă maximul special este neîndestulător,

în cazul închisorii se poate adăuga un spor până la 2 ani, care nu poate depăși o treime din acest maxim...

Au fost aplicate circumstanțe agravante fiind condamnat la maximul special în condițiile în care am fost condamnat și pentru constituirea de grup infracțional unde nu pot exista decât minim trei făptuitori.

Art. 79. - (1) Când în cazul aceleiași infracțiuni sunt incidente două sau mai multe dispoziții care au ca efect reducerea pedepsei, limitele speciale ale pedepsei prevăzute de lege pentru infracțiunea săvârșită se reduc prin aplicarea succesivă a dispozițiilor privitoare la tentativă, circumstanțe atenuante și cazuri speciale de reducere a pedepsei, în această ordine.

(2) Dacă sunt incidente două sau mai multe dispoziții care au ca efect agravarea răspunderii penale, pedeapsa se stabilește prin aplicarea succesivă a dispozițiilor privitoare la circumstanțe agravante, infracțiune continuată, concurs sau recidivă.

(3) Când în cazul aceleiași infracțiuni sunt incidente una sau mai multe cauze de reducere a pedepsei și una sau mai multe cauze de majorare a pedepsei, limitele speciale ale pedepsei prevăzute de lege pentru infracțiunea săvârșită se reduc conform alin. (1), după care limitele de pedeapsă rezultate se majorează conform alin. (2).

.....

Art. 107. - (1) Măsurile de siguranță au ca scop înlăturarea unei stări de pericol și preîntâmpinarea săvârșirii faptelor prevăzute de legea penală.

(2) Măsurile de siguranță se iau față de persoana care a comis o faptă prevăzută de legea penală, nejustificată.

Au fost luate măsuri de siguranță și față de alte persoane care nu au avut calitatea de persoane care au comis fapte penale.

Art. 108. - Măsurile de siguranță sunt:

- c) interzicerea ocupării unei funcții sau a exercitării unei profesii;*
- d) confiscarea specială.*
- e) confiscarea extinsă.*

Art. 112. - (1) Sunt supuse confiscării speciale:

- a) bunurile produse prin săvârșirea faptei prevăzute de legea penală;*
- b) bunurile care au fost folosite, în orice mod, sau destinate a fi folosite la săvârșirea unei fapte prevăzute de legea penală, dacă sunt ale făptuitorului sau dacă, aparținând altei persoane, aceasta a cunoscut scopul folosirii lor;*
- c) bunurile folosite, imediat după săvârșirea faptei, pentru a asigura scăparea făptuitorului sau păstrarea folosului ori a produsului obținut, dacă sunt ale făptuitorului sau dacă, aparținând altei persoane, aceasta a cunoscut scopul folosirii lor;*

d) bunurile care au fost date pentru a determina săvârșirea unei fapte prevăzute de legea penală sau pentru a răsplăti pe făptuitor;

e) bunurile dobândite prin săvârșirea faptei prevăzute de legea penală, dacă nu sunt restituite persoanei vătămate și în măsura în care nu servesc la despăgubirea acesteia;

f) bunurile a căror deținere este interzisă de legea penală.

(2) În cazul prevăzut în alin. (1) lit. b) și lit. c), dacă valoarea bunurilor supuse confiscării este vădit disproporționată față de natura și gravitatea faptei, se dispune confiscarea în parte, prin echivalent bănesc, ținând seama de urmarea produsă sau care s-ar fi putut produce și de contribuția bunului la aceasta. Dacă bunurile au fost produse, modificate sau adaptate în scopul săvârșirii faptei prevăzute de legea penală, se dispune confiscarea lor în întregime.

(3) În cazurile prevăzute în alin. (1) lit. b) și lit. c), dacă bunurile nu pot fi confiscate, întrucât nu aparțin infractorului, iar persoana căreia îi aparțin nu a cunoscut scopul folosirii lor, se va confisca echivalentul în bani al acestora, cu aplicarea dispozițiilor alin. (2).

(4) Dispozițiile alin. (1) lit. b) nu se aplică în cazul faptelor săvârșite prin presă.

(5) Dacă bunurile supuse confiscării potrivit alin. (1) lit. b)-e) nu se găsesc, în locul lor se confiscă bani și bunuri până la concurența valorii acestora.

(6) Se confiscă, de asemenea, bunurile și banii obținuți din exploatarea bunurilor supuse confiscării, precum și bunurile produse de acestea, cu excepția bunurilor prevăzute în alin. (1) lit. b) și lit. c).

Sub masca acestui articol a fost dispusa aplicarea confiscarii extinse prevazute de art 112 ind.1 din Codul penal (absolut neaplicabila in dosarul nostru) intemeiata pe dispozitiile confiscarii speciale (art. 112 Cod penal) fara sa fie justificata si analizata calificarea operatiunii care este data de continutul sau concret, nu de termenii utilizati ori de invocarea unui temei juridic impropriu, care doar aparent sustine solutia

Art. 112¹. - (1) Sunt supuse confiscării și alte bunuri decât cele menționate la art. 112, în cazul în care persoana este condamnată pentru comiterea uneia dintre următoarele infracțiuni, dacă fapta este susceptibilă să îi procure un folos material și pedeapsa prevăzută de lege este închisoarea de 4 ani sau mai mare:

a) infracțiuni privind traficul de droguri și de precursori;

b) infracțiuni privind traficul și exploatarea persoanelor vulnerabile;

c) infracțiuni privind frontiera de stat a României;

d) infracțiunea de spălare a banilor;

e) infracțiuni din legislația privind prevenirea și combaterea pornografiei;

f) infracțiuni din legislația privind combaterea terorismului;

g) constituirea unui grup infracțional organizat;

h) infracțiuni contra patrimoniului;

i) nerespectarea regimului armelor, munițiilor, materialelor nucleare și al materiilor explozive;

j) falsificarea de monede, timbre sau de alte valori;

k) divulgarea secretului economic, concurența neloială, nerespectarea dispozițiilor privind operații de import sau export, deturnarea de fonduri, infracțiuni privind regimul importului și al exportului, precum și al introducerii și scoaterii din țară de deșeuri și reziduuri;

l) infracțiuni privind jocurile de noroc;

m) infracțiuni de corupție, infracțiunile asimilate acestora, precum și infracțiunile împotriva intereselor financiare ale Uniunii Europene;

n) infracțiuni de evaziune fiscală;

o) infracțiuni privind regimul vamal;

p) infracțiuni de fraudă comise prin sisteme informatice și mijloace de plată electronice;

q) traficul de organe, țesuturi sau celule de origine umană.

(2) Confiscarea extinsă se dispune dacă sunt îndeplinite cumulativ următoarele condiții:

a) valoarea bunurilor dobândite de persoana condamnată, într-o perioadă de 5 ani înainte și, dacă este cazul, după momentul săvârșirii infracțiunii, până la data emiterii actului de sesizare a instanței, depășește în mod vădit veniturile obținute de aceasta în mod licit;

b) instanța are convingerea că bunurile respective provin din activități infracționale de natura celor prevăzute la alin. (1).

(3) Pentru aplicarea dispozițiilor alin. (2) se va ține seama și de valoarea bunurilor transferate de către persoana condamnată ori de un terț unui membru al familiei sau unei persoane juridice asupra căreia persoana condamnată deține controlul.

(4) Prin bunuri, conform prezentului articol, se înțelege și sumele de bani.

(5) La stabilirea diferenței dintre veniturile licite și valoarea bunurilor dobândite se vor avea în vedere valoarea bunurilor la data dobândirii lor și cheltuielile făcute de persoana condamnată, membrii familiei acesteia.

(6) Dacă bunurile supuse confiscării nu se găsesc, în locul lor se confiscă bani și bunuri până la concurența valorii acestora.

(7) Se confiscă, de asemenea, bunurile și banii obținuți din exploatarea sau folosirea bunurilor supuse confiscării, precum și bunurile produse de acestea.

(8) Confiscarea nu poate depăși valoarea bunurilor dobândite în perioada prevăzută la alin. (2), care excedează nivelului veniturilor licite ale persoanei condamnate.

A fost dispusa abuziv aplicarea confiscarii extinse prevazute de art 112 ind.1 din Codul penal (absolut neaplicabila in dosarul nostru) intemeiata pe dispozitiile confiscarii speciale (art. 112 Cod penal) fara sa fie justificata si analizata calificarea operatiunii care este data de continutul sau concret, nu de termenii utilizati ori de invocarea unui temei juridic impropriu.

Art. 153. - (1) Prescripția înlătură răspunderea penală. (4) Termenele prevăzute la art. 154, dacă au fost depășite cu încă o dată, vor fi socotite îndeplinite oricâte întreruperi ar interveni.

Art. 156. - (1) Cursul termenului prescripției răspunderii penale este suspendat pe timpul cât o dispoziție legală sau o împrejurare de neprevăzut ori de neînlăturat împiedică punerea în mișcare a acțiunii penale sau continuarea procesului penal.

(2) Prescripția își reia cursul din ziua în care a încetat cauza de suspendare.

Am fost condamnat la închisoare pentru infracțiuni prescrise deși era evidentă obligația legală a instanței de apel de a proceda la calculul termenului de prescripție pentru presupusa infracțiune de înșelăciune prevăzută de art.244 alin.2 Cod penal pentru săvârșirea căreia a fost trimis în judecată inculpatul Tender Ovidiu Lucian, respectiv infracțiunile de complicitate la înșelăciune prevăzute de art.48 Cod penal raportat la art.244 alin.2 Cod penal pentru săvârșirea cărora au fost trimisi în judecată inculpații Iancu Marian Alexandru și Dumitrescu Cicilia cu aplicarea strictă a art. 155 alin. 4 raportat la art. 154 alin. 1 lit. d).

Astfel, termenul de prescripție rezultat este de 10 ani și dacă acesta a început să curgă la data de 11.08.2004 așa cum instanța de fond a stabilit, prescripția s-a împlinit la 11.08.2014 cu consecința dispunerii încetării procesului penal pentru aceste infracțiuni așa cum a cerut chiar și parchetul prin concluziile sale.

Orice adăugire la lege, așa cum a procedat instanța de fond și apel, reprezintă o încălcare flagrantă a dispozițiilor Constituției României și acest procedeu de a “combina prevederi din vechea și noua lege,” a creat o lex tertiă, care contravine art. 61 din Constituție, care nu permite judecătorului să legifereze după cum spune și Decizia Curții Constituționale nr. 265/2014 .

Acest termen nelegal de prescripție inventat de instanța de fond pentru a pune presiune pe completul investit să soluționeze cauza în apel a condus în mare măsură la afectarea imparțialității judecătorilor instanței de apel și pentru că aceștia nu au verificat în mod nemijlocit cele reținute de tribunal, neavând timpul necesar și suficient pentru a o face să se producă consecința constatării în apel a neîmplinirii termenului de prescripție și a condamnării pentru infracțiunea de înșelăciune în condițiile în care, chiar dacă ar fi adăugat și perioada de suspendare a cauzei pe perioada soluționării excepției de neconstituționalitate, termenul de prescripție s-a împlinit pe data de 20.05.2015.

Cu privire la infracțiunea de instigare la abuz în serviciu în temeiul art. 5 C. pen. raportat la art. 386 alin. 1 C. proc. pen. instanța nu a dispus schimbarea încadrării juridice din infracțiunea de instigare la abuz în serviciu contra intereselor persoanelor în formă calificată și continuată prevăzută de art. 25

raportat la art. 246 C. pen. din 1969 cu aplicarea art. 248¹ și art. 42 alin. 2 C. pen. din 1969 în infracțiunea de instigare la abuz în serviciu în formă calificată și continuată prevăzută de art. 47 raportat la art. 297 C. pen. cu aplicarea art. 308, art. 309 și art. 35 alin. 1 C. pen.

Din acest motiv în ceea ce privește infracțiunea de inițiere și constituire a unui grup de crimă organizată prevăzută de art. 7 lit. a din Legea nr. 39/2003 nu a fost apreciată încadrarea acesteia în infracțiunea de constituirea unui grup infracțional organizat prevăzută de art. 367 alin. 1 C. pen. Cu consecința constatării prescripției.

În ceea ce privește cele două infracțiuni de spălare de bani încadrate greșit la art. 23 lit. b din legea nr. 656/2002 cu aplic. art. 41 alin. 2 C. pen. din 1969/art. 29 alin. 1 lit. b din Legea 656/2002 în loc de încadrarea corectă a acestora în infracțiunea de bancrută frauduloasă prev. de art. 241 C. pen., cu consecința constatării prescripției acestora.

Art. 157. - (1) În cazul infracțiunilor pentru care punerea în mișcare a acțiunii penale este condiționată de introducerea unei plângeri prealabile de către persoana vătămată, lipsa acestei plângeri înlătură răspunderea penală.

Pentru infracțiunea de abuz în serviciu, legea favorabilă în succesiunea modificărilor legii penale, în anul 2008 a fost legiferată necesitatea introducerii plângerii prealabile de către persoana vătămată. Neexistând la dosarul cauzei nicio plângere prealabilă instanța trebuia să constate încetarea procesului penal pentru această infracțiune.

Pentru faptele prevăzute la art. 246, 247 și 250 alin. 1-4, acțiunea penală se pune în mișcare la plângerea prealabilă a persoanei vătămate, cu excepția acelor care au fost săvârșite de o persoană dintre cele prevăzute la art. 147 alin. 1. *Alineatul a fost introdus prin Legea 58/2008 la 28/03/2008*) raportate la art 246 din Codul penal anterior.

Art. 172. - Ori de câte ori legea penală folosește un termen sau o expresie dintre cele arătate în prezentul titlu, înțelesul acesteia este cel prevăzut în articolele următoare, afară de cazul când legea penală dispune altfel.

Art. 175. - (1) Funcționar public, în sensul legii penale, este persoana care, cu titlu permanent sau temporar, cu sau fără o remunerație:

a) exercită atribuții și responsabilități, stabilite în temeiul legii, în scopul realizării prerogativelor puterii legislative, executive sau judecătorești;

b) exercită o funcție de demnitate publică sau o funcție publică de orice natură;

c) exercită, singură sau împreună cu alte persoane, în cadrul unei regii autonome, al altui operator economic sau al unei persoane juridice cu capital integral sau majoritar de stat, atribuții legate de realizarea obiectului de activitate al acesteia.

(2) De asemenea, este considerată funcționar public, în sensul legii penale, persoana care exercită un serviciu de interes public pentru care a fost investită de autoritățile publice sau care este supusă controlului ori supravegherii acestora cu privire la îndeplinirea respectivului serviciu public.

Contrar textelor de lege de mai sus, instant de apel a apreciat în mod abuziv ca Badea Marin și Dumitrescu Cecilia sunt funcționari publici.

Inculpata Dumitrescu Cecilia nu a avut anterior privatizării, dar nici ulterior privatizării calitatea de funcționar public astfel cum aceasta este definită în cuprinsul art. 147 C. pen. din 1969 raportat la art. 145 C. pen. din 1969 sau în cuprinsul art. 175-176 C.pen. (opinie legală pe art. 175 alin. 2).

Anterior privatizării, inculpata Dumitrescu Cecilia a avut calitatea de "funcționar" în sensul art. 147 alin. 2 (prin "funcționar" se înțelege persoana menționată în alin. 1, precum și orice salariat care exercită o însărcinare în serviciul unei alte persoane juridice decât cele prevăzute în acel alineat).

În acest caz, sub aspectul corectei încadrări juridice a faptelor reținute în sarcina inculpatei Dumitrescu Cecilia sunt incidente prevederile art. 258 alin 1 și 2 ("Dispozițiile art. 246-250 privitoare la funcționari publici se aplică și celorlalți funcționari, în acest caz maximul pedepsei reducându-se cu o treime.

În ceea ce îl privește pe inculpatul Badea Marin, nici acesta nu avea calitatea de funcționar public la data încheierii contractelor nr. 239 și 240, respectiv 05.07.2002 întrucât, chiar dacă acesta exercita un mandat acordat de către institutia APAPS, însărcinarea acestuia era în serviciul societății comerciale Carom SA conform obiectului mandatului prevăzut la art. 2 din contractul de mandat și era remunerat de Carom conform art. 4.

Oricum, inculpatul Badea Marin nu avea atribuții comerciale în cadrul CAROM conform mandatului acordat și nu a participat la încheierea contractelor 239 și 240 din 05.07.2002 aspect ce reiese din cuprinsul mandatului acordat de APAPS, astfel cum acesta a fost modificat prin actul adițional din 24.06.2002. În raport de cele precizate menționez următoarele:

4. prin contractul de mandat nr. 1014/DAP din 28.05.2002 (dosar up, vol 46, fila 15) s-a stabilit faptul că Badea Marin va efectua următoarele acte și operațiuni: inventarierea situațiilor enumerate în contract și întocmirea raportului preliminar privind situația economico-financiară și juridică a societății;
5. prin actul adițional din 24.06.2002 s-au stabilit și alte obligații în sarcina lui Badea Marin, obligații în legătură cu dispozițiile art. 16 alin. 5 din Legea nr. 137/2002, (*"(5) De la data instituirii procedurii de administrare specială în perioada de privatizare, la societatea comercială se aplică următoarele măsuri excepționale:*
6. a) *nici o regie autonomă, companie națională, societate națională, societate comercială cu capital integral de stat furnizoare de servicii - electricitate, gaze naturale, apă sau alte asemenea servicii fără de care*

societatea nu poate funcționa - nu are dreptul să schimbe, să refuze ori să întrerupă temporar un astfel de serviciu către societatea comercială aflată în proces de privatizare. Societatea comercială este obligată să solicite întocmirea unui grafic de reeșalonare a obligațiilor restante către furnizorii de servicii, să achite facturile curente înregistrate după data instituirii procedurii de administrare specială și ratele convenite prin graficul de reeșalonare stabilit cu furnizorii de servicii. În situația neachitării de către societatea comercială a facturilor curente și a ratelor convenite prin graficul de reeșalonare, furnizorii pot să întrerupă furnizarea de servicii;

7. b) creditorii bugetari, la solicitarea administratorului special, vor ridica toate sarcinile care grevează asupra activelor societății comerciale care urmează a fi vândute, externalizate sau transferate, în scopul creșterii atractivității la privatizare, iar sumele încasate din vânzarea activelor se distribuie proporțional creditorilor bugetari care au instituit sarcinile, potrivit normelor metodologice emise în aplicarea prezentei legi;
8. c) creditorii bugetari vor suspenda, până la transferul dreptului de proprietate asupra acțiunilor, aplicarea oricărei măsuri de executare silită începută asupra societății comerciale și nu vor face nici un demers pentru instituirea unor noi astfel de măsuri.

Astfel cum reiese din cuprinsul contractului de mandat inculpatul Badea Marin nu avea atribuții cu privire la încheierea contractelor comerciale de către societate. În cazul în care ar fi avut astfel de atribuții acestea ar fi trebuit menționate expres în contractul de mandat astfel cum prevăd dispozițiile art. 16 alin. 3 din Legea nr. 137/2002. Potrivit actului adițional din 24.06.2002 implicarea acestuia în activitatea societății era limitată la relația cu persoanele indicate în cuprinsul art. 16 alin. 5 din Legea nr. 137/2002, respectiv furnizorii de servicii și creditorii bugetari. Acest aspect reiese cu evidență și din faptul că semnătura acestuia nu se regăsește nici pe fișa de analiză a contractelor și a actelor adiționale, dar nici pe contracte.

Ulterior privatizării SC Carom SA, Badea Marin a fost un simplu membru al Consiliului de Administrație al SC Carom SA, fiind numit prin Hotărârea acționarilor integral privat, nr. 3/04.07.2003 a AGEA SC Carom SA (vol 44, fila 259-261).

În concluzie, anterior privatizării, acționând în baza unui Contract de mandat, inculpatul Badea Marian a avut calitatea de "funcționar" în sensul art. 147 alin. 2 ("Prin "funcționar" se înțelege persoana menționată în alin. 1, precum și orice salariat care exercită o însărcinare în serviciul unei alte persoane juridice decât cele prevăzute în acel alineat.")

În acest caz, sub aspectul corectei încadrări juridice a faptei reținute în sarcina inculpatului Badea Marian sunt incidente prevederile art. 258 alin 1 și 2 (“Dispozițiile art. 246-250 privitoare la funcționari publici se aplică și celorlalți funcționari, în acest caz maximul pedepsei reducându-se cu o treime.

Art. 176. - Prin termenul public se înțelege tot ce privește autoritățile publice, instituțiile publice sau alte persoane juridice care administrează sau exploatează bunurile proprietate publică.

Pentru a forța calificarea ca funcționari publici a inculpaților Badea Marin și Dumitrescu Cecilia, procurorii și judecătorii au apreciat SC Carom SA ca instituție publică în contradicție cu toată jurisprudența ICCJ, în condițiile în care aceasta a fost doar o societate comercială aflată în proprietatea privată a statului și care nu a administrat sau exploatat bunuri proprietate publică.

Astfel, anterior privatizării SC CAROM SA era societate cu capital majoritar de stat, însă nu se regăsea printre cele expres enumerate în cuprinsul art. 145 C. pen. din 1969 și nici în cuprinsul art. 176 C.pen. Mai precis, SC CAROM SA nu era autoritatea publică întrucât nu reprezenta un organ de stat sau al unităților administrativ-teritoriale care acționează, în regim de putere publică, pentru satisfacerea unui interes public. De asemenea, nu era nici instituție publică deoarece desfășura o activitate comercială în scopul obținerii de profit, iar nu în scopul realizării unor activități fără caracter comercial sau pentru îndeplinirea unui serviciu public nepatrimonial.

Pentru motivele pe care le voi arăta în continuare SC CAROM SA nu era nici persoană juridică de interes public. În acest sens menționez faptul că SC CAROM SA figurează în Anexa nr. 1 la HG nr. 1213/1990 privind lista societăților comerciale pe acțiuni care se înființează în baza Legii nr. 15/1990 și Anexa nr. 1 la HG nr. 114/1991 privind lista societăților comerciale pe acțiuni care se înființează în baza Legii nr. 15/1990. Potrivit dispozițiilor art. 1 din Legea nr. 15/1990 „Unitățile economice de stat, indiferent de organul în subordinea căruia își desfășoară activitatea, se organizează și funcționează, în conformitate cu dispozițiile prezentei legi, sub formă de regii autonome sau societăți comerciale”, iar conform art. 16 „Unitățile economice de stat, cu excepția celor care se constituie ca regii autonome, vor fi organizate sub formă de societăți pe acțiuni sau societăți cu răspundere limitată, în condițiile prevăzute de lege”. Or, conform art. 2 din Legea nr. 15/1990 unitățile economice de stat care funcționează în ramuri strategice ale economiei naționale se organizează în regii autonome. Din coroborarea dispozițiilor art. 16 și art. 2 din Legea nr. 15/1990 rezultă faptul că unitatea economică CAROM nu reprezenta o unitate economică de stat de importanță strategică și prin urmare de interes public, motiv pentru care aceasta nu s-a organizat în regie autonomă, ci în societate comercială pe acțiuni.

Pentru toate aceste considerente, SC CAROM SA nu era nici persoană juridică care administrează sau exploatează bunurile proprietate publică, în sensul art. 176 C.pen.

Art. 241. - (1) Fapta persoanei care, în fraudă creditorilor:

a) falsifică, sustrage sau distruge evidențele debitorului ori ascunde o parte din activul averii acestuia;

b) înfățișează datorii inexistente sau prezintă în registrele debitorului, în alt act sau în situația financiară sume nedatorate;

c) înstrăinează, în caz de insolvență a debitorului, o parte din active se pedepsește cu închisoarea de la 6 luni la 5 ani.

(2) Acțiunea penală se pune în mișcare la plângerea prealabilă a persoanei vătămate.

Articolul 241 reprezintă o alternativă favorabilă de încadrare juridică a faptelor calificate de instant ca fiind infracțiuni de spălare de bani, alternativă neluată în considerare de instanță.

Art. 242. - (1) Pricinuirea de pagube unei persoane, cu ocazia administrării sau conservării bunurilor acesteia, de către cel care are ori trebuie să aibă grija administrării sau conservării acelor bunuri se pedepsește cu închisoare de la 6 luni la 3 ani sau cu amendă.

Art. 242 putea fi aplicat pentru faptele încadrate ca fiind abuz în serviciu.

Art. 244. - (1) Inducerea în eroare a unei persoane prin prezentarea ca adevărată a unei fapte mincinoase sau ca mincinoasă a unei fapte adevărate, în scopul de a obține pentru sine sau pentru altul un folos patrimonial injust și dacă s-a pricinuit o pagubă, se pedepsește cu închisoarea de la 6 luni la 3 ani.

(2) Înșelăciunea săvârșită prin folosirea de nume sau calități mincinoase ori de alte mijloace frauduloase se pedepsește cu închisoarea de la unu la 5 ani. Dacă mijlocul fraudulos constituie prin el însuși o infracțiune, se aplică regulile privind concursul de infracțiuni.

(3) Împăcarea înlătură răspunderea penală.

Ovidiu Tender a fost condamnat pentru înșelăciune ca autor fără ca procurorii sau instanța să dovedească prin vreo probă că acesta a indus în eroare pe cineva prin participare nemijlocită așa cum prevede legea.

Art. 272. - (1) Încercarea de a determina sau determinarea unei persoane, indiferent de calitatea acesteia, prin corupere, prin constrângere ori prin altă faptă cu efect vădit intimidant, săvârșită asupra sa ori asupra unui membru de familie al acesteia, să nu sesizeze organele de urmărire penală, să nu dea declarații, să își retragă declarațiile, să dea declarații mincinoase ori să nu prezinte probe, într-o cauză penală, civilă sau în orice altă procedură judiciară, se pedepsește cu închisoarea de la unu la 5 ani. Dacă actul de intimidare sau corupere constituie prin el însuși o infracțiune, se aplică regulile privind concursul de infracțiuni.

Procurorul de caz Alina Bica a determinat-o pe Dumitrescu Cecilia să dea declarații împotriva lui Tender și Iancu amenințându-o cu arestarea.

Art. 274. - Săvârșirea unei infracțiuni împotriva unei persoane ori a unui membru de familie al acesteia, pe motiv că a sesizat organele de urmărire penală, a dat declarații ori a prezentat probe într-o cauză penală, civilă sau în orice altă procedură dintre cele prevăzute în art. 273, se sancționează cu pedeapsa prevăzută de lege pentru acea infracțiune, ale cărei limite speciale se majorează cu o treime.

Faptul Ovidiu Tender a formulat un denunț penal în urma caruia procurorul-sef DIICOT Alina Bica a fost trimisă în judecată pentru luare de mită a atras răzbunarea din partea procurorului de caz și chiar a instanței de judecată care a aplicat pedepse maxime în condițiile în care participarea sa la presupusele infracțiuni este mult mai mică decât cea a lui Mariam Iancu care a primit pedepse mai ușoare pentru aceleași fapte și fără să beneficieze de reducerea limitelor de pedeapsă conform art. 19.

Art. 275. - (1) Sustragerea, distrugerea, reținerea, ascunderea ori alterarea de mijloace materiale de probă sau de înscrisuri, în scopul de a împiedica aflarea adevărului într-o procedură judiciară, se pedepsește cu închisoarea de la 6 luni la 5 ani.

(2) Cu aceeași pedeapsă se sancționează împiedicarea, în orice alt mod, ca un înscris necesar soluționării unei cauze, emis de către un organ judiciar sau adresat acestuia, să ajungă la destinatar.

Alina Bica a influențat alterarea expertizei dispusă în faza de urmărire penală prin determinarea expertului să formuleze concluzii eronate și prin determinarea acestuia să depună trei denunțuri împotriva lui Ovidiu Tender pentru dare de mită soluționate de DNA prin clasare pe motiv că nu există fapta. Instant de fond și de apel a respins sistematic proba cu o expertiză independent realizată de un expert imparțial.

În baza denunțurilor expertului, Ovidiu Tender a fost arestat preventiv de Alina Bica aproape 6 luni fără să existe temeiurile invocate.

Art. 278. - Întrebuințarea de cuvinte ori gesturi jignitoare sau obscene, de natură să perturbe activitatea instanței, de către o persoană care participă sau asistă la o procedură care se desfășoară în fața instanței, se pedepsește cu închisoare de la o lună la 3 luni sau cu amendă.

Marian Iancu a fost evacuat de trei ori din sala de judecată fiind lipsit de dreptul său de a se apăra invocându-se perturbarea activității instanței fără ca acesta să facă ceva din cele prevăzute de acest text de lege.

Art. 280. - (1) Întrebuințarea de promisiuni, amenințări sau violențe împotriva unei persoane urmărite sau judecate într-o cauză penală, de către un organ de cercetare penală, un procuror sau un judecător, pentru a o determina să dea ori să nu dea declarații, să dea declarații mincinoase ori să își retragă declarațiile, se pedepsește cu închisoarea de la 2 la 7 ani și interzicerea exercitării dreptului de a ocupa o funcție publică.

(2) Cu aceeași pedeapsă se sancționează producerea, falsificarea ori ticluirea de probe nereale de către un organ de cercetare penală, un procuror sau un judecător.

Prin evacuarea din sala sedintei de judecata a inculpatului arestat Iancu și prin închiderea acestuia în condiții inumane la subsolul Curtii de Apel pe parcursul judecării procesului acesta a fost împiedicat să dea declarații și să formuleze cereri care ar fi divedit vrasmasia acestuia cu presedintele completului și ar fi împiedicat prin recuzare emiterea acestei aberante decizii de condamnare fără o judecata efectivă.

Art. 281. - (1) Supunerea unei persoane la executarea unei pedepse, măsuri de siguranță sau educative în alt mod decât cel prevăzut de dispozițiile legale se pedepsește cu închisoarea de la 6 luni la 3 ani și interzicerea exercitării dreptului de a ocupa o funcție publică.

(2) Supunerea la tratamente degradante ori inumane a unei persoane aflate în stare de reținere, deținere ori în executarea unei măsuri de siguranță sau educative, privative de libertate, se pedepsește cu închisoarea de la unu la 5 ani și interzicerea exercitării dreptului de a ocupa o funcție publică.

Este cazul condamnării tuturor inculpaților din dosar care execută pedepse cu închisoarea în aceste condiții în care procedura de citare în dosar nu a fost legal îndeplinită (încalându-se obligațiile prevăzute de art. 353 alin. 1 și art. 420 alin. 1 din CPP), și au fost lipsiți de posibilitatea formulării unei apărări efective față de cererile și susținerile parchetului respingându-se toate probele propuse (nerespectând dispozițiile art. 10 alin. 1, 2 și 5, art. 92 alin. 7 și 8 din Codul de procedură penală, a art. 24 din Constituția României precum și art. 6 paragraful 3 lit. b)-c) din Convenția Europeană pentru Apararea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale).

Art. 282. - (1) Fapta funcționarului public care îndeplinește o funcție ce implică exercițiul autorității de stat sau a altei persoane care acționează la instigarea sau cu consimțământul expres ori tacit al acestuia de a provoca unei persoane puternice suferințe fizice ori psihice:

a) în scopul obținerii de la această persoană sau de la o terță persoană informații sau declarații;

b) în scopul pedepsirii ei pentru un act pe care aceasta sau o terță persoană l-a comis ori este bănuită că l-a comis;

c) în scopul de a o intimida sau de a face presiuni asupra ei ori de a intimida sau a face presiuni asupra unei terțe persoane;

d) pe un motiv bazat pe orice formă de discriminare, se pedepsește cu închisoarea de la 2 la 7 ani și interzicerea exercitării unor drepturi.

(2) Dacă fapta prevăzută în alin. (1) a avut ca urmare o vătămare corporală, pedeapsa este închisoarea de la 3 la 10 ani și interzicerea exercitării unor drepturi.

(3) Tortura ce a avut ca urmare moartea victimei se pedepsește cu închisoarea de la 15 la 25 de ani și interzicerea exercitării unor drepturi.

(4) Tentativa la infracțiunea prevăzută în alin. (1) se pedepsește.

(5) Nicio împrejurare excepțională, oricare ar fi ea, fie că este vorba de stare de război sau de amenințări cu războiul, de instabilitate politică internă sau de orice altă stare de excepție, nu poate fi invocată pentru a justifica tortura. De asemenea, nu poate fi invocat ordinul superiorului ori al unei autorități publice.

(6) Nu constituie tortură durerea sau suferințele ce rezultă exclusiv din sancțiuni legale și care sunt inerente acestor sancțiuni sau sunt ocazionate de ele.

Actiunea presedintelui completului de judecata din apel impotriva lui Marian Iancu in timpul sedintei de judecata cand a fost inchis intrun WC din subsolul Curtii de Apel timp de aproape 8 ore asa cum sustine acesta reprezinta o veritabila tortura la care a fost supus si o impiedicare la exercitarea drepturilor sale procesuale.

Art. 283. - (1) Fapta de a pune în mișcare acțiunea penală, de a lua o măsură preventivă neprivativă de libertate ori de a trimite în judecată o persoană, știind că este nevinovată, se pedepsește cu închisoarea de la 3 luni la 3 ani și interzicerea exercitării dreptului de a ocupa o funcție publică.

(2) Reținerea sau arestarea ori condamnarea unei persoane, știind că este nevinovată, se pedepsește cu închisoarea de la 3 la 10 ani și interzicerea exercitării dreptului de a ocupa o funcție publică.

Asa cum am mai relatat anterior Alina Bica a influentat alterarea expertizei dispusa in faza de urmarire penala prin determinarea expertului sa formuleze concluzii eronate si prin determinarea acestuia sa depuna trei denunturi impotriva lui Ovidiu Tender pentru dare de mita solutionate de DNA prin clasare pe motiv ca nu exista fapta. In baza denunturilor expertului, Ovidiu Tender a fost arestat preventiv de Alina Bica aproape 6 luni fara sa existe temeiurile invocate.

Si condamnarea dipusa de instanta de apel se subscribe prevederilor acestui articol.

Art. 308. - (1) Dispozițiile art. 289-292, 295, 297-301 și 304 privitoare la funcționarii publici se aplică în mod corespunzător și faptelor săvârșite de către sau în legătură cu persoanele care exercită, permanent ori temporar, cu sau fără o remunerație, o însărcinare de orice natură în serviciul unei persoane fizice dintre cele prevăzute la art. 175 alin. (2) ori în cadrul oricărei persoane juridice.

(2) În acest caz, limitele speciale ale pedepsei se reduc cu o treime.

In mod gresit, asa cum am mai aratat, nu a fost aplicat acest articol care ducea la constatarea prescriptiei pentru infractiunea de constituire de grup

infracțional și la reducerea limitelor de pedeapsă pentru infracțiunea de abuz în serviciu.

Art. 367. - (1) Inițierea sau constituirea unui grup infracțional organizat, aderarea sau sprijinirea, sub orice formă, a unui astfel de grup se pedepsește cu închisoarea de la unu la 5 ani și interzicerea exercitării unor drepturi.

(2) Când infracțiunea care intră în scopul grupului infracțional organizat este sancționată de lege cu pedeapsa detențiunii pe viață sau cu închisoarea mai mare de 10 ani, pedeapsa este închisoarea de la 3 la 10 ani și interzicerea exercitării unor drepturi.

(3) Dacă faptele prevăzute în alin. (1) și alin. (2) au fost urmate de săvârșirea unei infracțiuni, se aplică regulile privind concursul de infracțiuni.

(4) Nu se pedepesc persoanele care au comis faptele prevăzute în alin. (1) și alin. (2), dacă denunță autorităților grupul infracțional organizat, înainte ca acesta să fi fost descoperit și să se fi început săvârșirea vreuneia dintre infracțiunile care intră în scopul grupului.

(5) Dacă persoana care a săvârșit una dintre faptele prevăzute în alin. (1)-(3) înlesnește, în cursul urmăririi penale, aflarea adevărului și tragerea la răspundere penală a unuia sau mai multor membri ai unui grup infracțional organizat, limitele speciale ale pedepsei se reduc la jumătate.

(6) Prin grup infracțional organizat se înțelege grupul structurat, format din trei sau mai multe persoane, constituit pentru o anumită perioadă de timp și pentru a acționa în mod coordonat în scopul comiterii uneia sau mai multor infracțiuni.

Aplicand acest text de lege am fost condamnat la 5 ani de inchisoare pentru constituirea unui grup infracțional organizat in anul 2002 in conditiile in care legea nr. 39/2003 a intrat în vigoare în data de 01.03.2003, prin urmare încadrarea presupusei activități desfășurate în perioada 2002-01.03.2003 în art. 7 reprezintă o încălcarea a dispozițiilor art. 7 CEDO Nicio pedeapsă fără lege, art. 2 C.pen. din 1969, și ale art. 1 C.pen.

CODUL DE PROCEDURA PENALA

Art. 1. - (1) Normele de procedură penală reglementează desfășurarea procesului penal și a altor proceduri judiciare în legătură cu o cauză penală.

(2) Normele de procedură penală urmăresc asigurarea exercitării eficiente a atribuțiilor organelor judiciare cu garantarea drepturilor părților și ale celorlalți participanți în procesul penal astfel încât să fie respectate prevederile Constituției, ale tratatelor constitutive ale Uniunii Europene, ale celorlalte reglementări ale Uniunii Europene în materie procesual penală, precum și ale pactelor și tratatelor privitoare la drepturile fundamentale ale omului la care România este parte.

Ne-au fost incalcate numeroase drepturi procesuale, a fost incalcata Constitutia Romaniei, tratatele constitutive ale Uniunii Europene, ale celorlalte reglementări ale Uniunii Europene în materie procesual penală, precum și ale

pactelor și tratatelor privitoare la drepturile fundamentale ale omului la care România este parte așa cum vom arăta atunci când enumerăm textele incalcate din aceste acte normative esențiale.

Art. 2. - Procesul penal se desfășoară potrivit dispozițiilor prevăzute de lege.

Procesul nostru penal s-a desfășurat cu încălcarea a peste 200 de texte de lege.

Art. 3. - (7) Judecata se realizează de către instanță, în complete legal constituite.

Completul de judecată a fost constituit nelegal și am atacat în contencios administrativ compunerea completului care a pronunțat condamnarea.

Art. 4. - (1) Orice persoană este considerată nevinovată până la stabilirea vinovăției sale printr-o hotărâre penală definitivă.

(2) După administrarea întregului probatoriu, orice îndoială în formarea convingerii organelor judiciare se interpretează în favoarea suspectului sau inculpatului.

Probatoriul propus în apărare nu a fost admis și toate îndoielile care planează asupra acuzațiilor au fost valorificate împotriva inculpaților.

Art. 5. - (1) Organele judiciare au obligația de a asigura, pe bază de probe, aflarea adevărului cu privire la faptele și împrejurările cauzei, precum și cu privire la persoana suspectului sau inculpatului.

(2) Organele de urmărire penală au obligația de a strânge și de a administra probe atât în favoarea, cât și în defavoarea suspectului ori inculpatului. Respingeră sau neconsemnarea cu rea-credință a probelor propuse în favoarea suspectului ori inculpatului se sancționează conform dispozițiilor prezentului cod.

Au fost respinse toate probele propuse de apărare în apel și proba esențială cu expertiza a fost respinsă în toate fazele procesuale.

Art. 7. - (1) Procurorul este obligat să pună în mișcare și să exercite acțiunea penală din oficiu atunci când există probe din care rezultă săvârșirea unei infracțiuni și nu există vreo cauză legală de împiedicare, alta decât cele prevăzute la alin. (2) și (3).

Procurorul și instanțele de judecată nu au dat eficiență niciunei cauze legale de împiedicare a continuării procesului penal.

Art. 7. - (3) În cazurile prevăzute expres de lege, procurorul pune în mișcare și exercită acțiunea penală după introducerea plângerii prealabile a persoanei vătămate sau după obținerea autorizării ori sesizării organului competent sau după îndeplinirea unei alte condiții prevăzute de lege.

Asa cum am aratat pentru faptele prevăzute la art. 246, 247 și 250 alin. 1-4, acțiunea penală se pune în mișcare la plângerea prealabilă a persoanei vătămate, cu excepția acelor care au fost săvârșite de o persoană dintre cele prevăzute la art. 147 alin. 1. *Alineatul a fost introdus prin Legea 58/2008 la 28/03/2008*”) raportate la art 246 din Codul penal anterior iar la dosarul cauzei nu exista nicio plangere prealabila.

Art. 8. - Organele judiciare au obligația de a desfășura urmărirea penală și judecata cu respectarea garanțiilor procesuale și a drepturilor părților și ale subiecților procesuali, astfel încât să fie constatate la timp și în mod complet faptele care constituie infracțiuni, nicio persoană nevinovată să nu fie trasă la răspundere penală, iar orice persoană care a săvârșit o infracțiune să fie pedepsită potrivit legii, într-un termen rezonabil.

Condamnarea tuturor inculpatilor din dosar care executa pedepse cu inchisoarea sa facut de catre instant de apel in aceste conditii in care procedura de citare in dosar nu a fost legal indeplinita (incalcandu-se obligatiile prevazute de art. 353 alin. 1 si art. 420 alin. 1 din CPP), si au fost lipsiti de posibilitatea formularii unei aparari efective fata de cererile si sustinerile parchetului respinganduse toate probele propuse (nerespectand dispozitiile art. 10 alin. 1, 2 si 5, art. 92 alin. 7 si 8 din Codul de procedura penala, a art. 24 din Constitutia Romaniei precum si art. 6 paragraful 3 lit. b) c) din Conventia Europeana pentru Apararea Drepturilor Omului si a Libertatilor Fundamentale).

In privinta termenului rezonabil, este inadmisibil ca judecarea apelului sa fie facuta in doua zile asa cum s-a intamplat.

Art. 9. - (4) Atunci când se constată că o măsură privativă sau restrictivă de libertate a fost dispusă în mod nelegal, organele judiciare competente au obligația de a dispune revocarea măsurii și, după caz, punerea în libertate a celui reținut sau arestat.

Ovidiu Tender a fost arestat preventiv fara sa fie temeiuri reale pentru aceasta masura si fara sa fie revocata.

Art. 10. - (1) Părțile și subiecții procesuali principali au dreptul de a se apăra ei înșiși sau de a fi asistați de avocat.

(2) Părțile, subiecții procesuali principali și avocatul au dreptul să beneficieze de timpul și înlesnirile necesare pregătirii apărării.

Prin judecarea apelului in doua zile a fost spulberata orice idee de process echitabil sau de asigurare a dreptului la aparare intrun termen rezonabil.

Art. 10. - (5) Organele judiciare au obligația de a asigura exercitarea deplină și efectivă a dreptului la apărare de către părți și subiecții procesuali principali în tot cursul procesului penal.

Apararea efectiva este imposibil de apreciat avand in vedere respingerea tuturor probelor in aparare, neacordarea unui termen rezonabil si ingradirea dreptului de a avea acces la toate actele dosarului, inclusiv cele clasificate in conditiile in care am facut dovada detinerii autorizarii necesare in acest sens.

Art. 11. - (1) Orice persoană care se află în curs de urmărire penală sau de judecată trebuie tratată cu respectarea demnității umane.

In judecarea apelului, Marian Iancu a fost supus unor tratamente inumane si a fost lipsit de drepturile sale procesuale.

Art. 15. - Acțiunea penală se pune în mișcare și se exercită când există probe din care rezultă presupunerea rezonabilă că o persoană a săvârșit o infracțiune și nu există cazuri care împiedică punerea în mișcare sau exercitarea acesteia.

Actiunea penala a fost exercitata si dupa aparitia cauzelor care impiedica exercitarea acesteia.

Art. 16. - (1) Acțiunea penală nu poate fi pusă în mișcare, iar când a fost pusă în mișcare nu mai poate fi exercitată dacă:

a) fapta nu există;

Fapte normale de comert au fost interpretate abuziv ca fapte penale.

Art. 16. - (1) Acțiunea penală nu poate fi pusă în mișcare, iar când a fost pusă în mișcare nu mai poate fi exercitată dacă:

b) fapta nu este prevăzută de legea penală ori nu a fost săvârșită cu vinovăția prevăzută de lege;

Asa cum am mai aratat, nicio instanta nu a analizat in vreun fel latura subiectiva a faptelor cercetate pentru a dovedi vinovatia pentru savarsirea acelor fapte penale.

Art. 16. - (1) Acțiunea penală nu poate fi pusă în mișcare, iar când a fost pusă în mișcare nu mai poate fi exercitată dacă:

c) nu există probe că o persoană a săvârșit infracțiunea;

Probele utilizate de acuzare nu sunt apte sa dovedeasca vinovatia in mod indubitabil iar principala proba a acuzarii, respective expertiza contabila este viciata de lipsa de impartialitate a expertului folosit de DIICOT care s-a aflat in stare de vrasmasie cu inculpatul Ovidiu Tender.

Art. 16. - (1) Acțiunea penală nu poate fi pusă în mișcare, iar când a fost pusă în mișcare nu mai poate fi exercitată dacă:

d) lipsește plângerea prealabilă, autorizarea sau sesizarea organului competent ori o altă condiție prevăzută de lege, necesară pentru punerea în mișcare a acțiunii penale;

Pentru faptele prevăzute la art. 246, 247 și 250 alin. 1-4, acțiunea penală se pune în mișcare la plângerea prealabilă a persoanei vătămate, cu excepția acelor care au fost săvârșite de o persoană dintre cele prevăzute la art. 147 alin. 1. *Alineatul a fost introdus prin Legea 58/2008 la 28/03/2008*) raportate la art 246 din Codul penal anterior iar la dosarul cauzei nu exista nicio plangere prealabila.

Art. 16. - (1) Acțiunea penală nu poate fi pusă în mișcare, iar când a fost pusă în mișcare nu mai poate fi exercitată dacă:

e) a intervenit amnistia sau prescripția, decesul suspectului ori al inculpatului persoană fizică sau s-a dispus radierea suspectului ori inculpatului persoană juridică;

Am fost condamnat la inchisoare pentru infractiuni prescrise desi era evidenta obligatia legala a instantei de apel de a proceda la calculul termenului de prescriptie pentru presupusa infractiune de inselaciune prevazuta de art.244 alin.2 Cod penal.

Astfel, termenul de prescriptie rezultat este de 10 ani si daca acesta a inceput sa curga la data de 11.08.2004 asa cum instanta de fond a stabilit, prescriptia s-a implinit la 11.08.2014 cu consecinta dispunerii incetarii procesului penal pentru aceste infractiuni asa cum a cerut chiar si parchetul prin concluziile sale.

Orice adaugire la lege, asa cum a procedat instanta de fond si apel, reprezinta o incalcare flagranta a dispozitiilor Constitutiei Romaniei si acest procedeu de a "combina prevederi din vechea și noua lege," a creat o lex tertia, care contravine art. 61 din Constituție, care nu permite judecătorului să legifereze dupa cum spune și Decizia Curtii Constitutionale nr. 265/2014 .

Acest termen nelegal de prescriptie de 9.06.2015 inventat de instanta de fond pentru a pune presiune pe completul investit sa solutioneze cauza in apel a condus in mare masura la afectarea imparialittii judecatorilor instantei de apel si pentru ca acestia nu au verificat in mod nemijlocit cele retinute de tribunal, neavand timpul necesar si suficient pentru a o face s-a produs consecinta constatarii in apel a neimplinirii termenului de prescriptie si a condamnarii pentru infractiunea de inselaciune in conditiile in care, chiar daca ar fi adaugat si perioada de suspendare a cauzei pe perioada solutionarii exceptiei de neconstitutionalitate, termenul de prescriptie s-a implinit pe data de 20.05.2015.

Cu privire la infractiunea de instigare la abuz în serviciu in temeiul art. 5 C. pen. raportat la art. 386 alin. 1 C. proc. pen. Instanta nu a dispus schimbarea încadrării juridice din infractiunea de instigare la abuz în serviciu contra intereselor persoanelor în formă calificată și continuată prevăzută de art. 25 raportat la art. 246 C. pen. din 1969 cu aplicarea art. 248¹ și art. 42 alin. 2 C. pen. din 1969 în infractiunea de instigare la abuz în serviciu în formă calificată și

continuată prevăzută de art. 47 raportat la art. 297 C. pen. cu aplicarea art. 308, art. 309 și art. 35 alin. 1 C. pen.

Din acest motiv in ceea ce priveste infracțiunea de inițiere și constituire a unui grup de crimă organizată prevăzută de art. 7 lit. a din Legea nr. 39/2003 nu a fost apreciata incadrarea acesteia in infracțiunea de constituirea unui grup infracțional organizat prevăzută de art. 367 alin. 1 C. pen. Cu consecinta constatarii prescriptiei.

In ceea ce priveste cele doua infracțiuni de spălare de bani incadrate gresit la art. 23 lit. b din legea nr. 656/2002 cu aplic. art. 41 alin. 2 C.pen. din 1969/art. 29 alin. 1 lit. b din Legea 656/2002 in loc de incadrarea corecta a acestora in infracțiunea de bancrută frauduloasă prev. de art. 241 C.pen., cu consecinta constatarii prescriptiei acestora.

Art. 18. - În caz de amnistie, de prescripție, de retragere a plângerii prealabile, de existență a unei cauze de nepedepsire sau de neimputabilitate ori în cazul renunțării la urmărirea penală, suspectul sau inculpatul poate cere continuarea procesului penal.

Nu s-a cerut continuarea procesului penal pentru infractiunile prescrise.

Art. 19. - (1) Acțiunea civilă exercitată în cadrul procesului penal are ca obiect tragerea la răspundere civilă delictuală a persoanelor responsabile potrivit legii civile pentru prejudiciul produs prin comiterea faptei care face obiectul acțiunii penale.

Art. 19. - (2) Acțiunea civilă se exercită de persoana vătămată sau de succesorii acesteia, care se constituie parte civilă împotriva inculpatului și, după caz, a părții responsabile civilmente.

Art. 19. - (5) Repararea prejudiciului material și moral se face potrivit dispozițiilor legii civile.

Art. 20. - (1) Constituirea ca parte civilă se poate face până la începerea cercetării judecătorești. Organele judiciare au obligația de a aduce la cunoștința persoanei vătămate acest drept.

Art. 21. - (1) Introducerea în procesul penal a părții responsabile civilmente poate avea loc, la cererea părții îndreptățite potrivit legii civile, în termenul prevăzut la art. 20 alin. (1).

Art. 21. - (2) Atunci când exercită acțiunea civilă, procurorul este obligat să ceară introducerea în procesul penal a părții responsabile civilmente, în condițiile alin. (1).

Art. 64. - (1) Judecătorul este incompatibil dacă:

f) există o suspiciune rezonabilă că imparțialitatea judecătorului este afectată

La data de 23.04.2015, prin Hotărârea nr. 74 a Colegiului de conducere a CAB de stabilire și modificare a compunerii completurilor de judecată ale Secției a II-a penale a Curții de Apel București, pentru luna mai 2015, a fost înlocuit președintele completului de judecată, judecătorul Mihalcea Mihai Alexandru cu judecătorul DANIEL DONTETE fără nicio motivare în legătură cu această schimbare și s-a format completul Daniel Dontete și Camelia Bogdan.

Prin încheierea din 20.05.2015, întregul complet de judecată a fost recuzat și a fost dispusă anularea tuturor actelor procedurale realizate de judecătorii incompatibili.

Causa a fost rerepartizată "aleatoriu" fix la completul condus de Mihalcea Mihai Alexandru – președinte al completului de judecată și judecătorul Georgiana Tudor.

Mihalcea Mihai Alexandru – președinte al completului de judecată deși se afla în aceeași situație de incompatibilitate ca și Camelia Bogdan și judecătorul Georgiana Tudor în aceeași situație cu Daniel Dontete, cererile noastre de recuzare au fost judecate de ei înșiși și au fost respinse ca inadmisibile.

Art. 65. - (1) Dispozițiile art. 64 alin. (1) lit. a) -d) și f) se aplică procurorului și organului de cercetare penală.

Procurorul de ședință Curelaru Claudia Ionela a fost recuzată de mai mulți inculpați și cu toate că a fost dovedită lipsa de imparțialitate a acesteia recuzarea a fost de asemenea respinsă.

Art. 67. - (5) Nerespectarea condițiilor prevăzute la alin. (2)-(4) sau formularea unei cereri de recuzare împotriva aceleiași persoane pentru același caz de incompatibilitate cu aceleași temeuri de fapt invocate într-o cerere anterioară de recuzare, care a fost respinsă, atrage inadmisibilitatea cererii de recuzare. Inadmisibilitatea se constată de procurorul sau de completul în fața căruia s-a formulat cererea de recuzare.

Invocând acest text de lege procurorul de caz a cerut respingerea cererii noastre de recuzare a completului Mihalcea Mihai Alexandru – președinte al completului de judecată și judecătorul Georgiana Tudor motivând că sunt aceleași temeuri care au fost invocate în cererea anterioară. Este adevărat dar cererea anterioară nu a fost respinsă ci admisă. Cu toate acestea, recuzarea a fost respinsă ca inadmisibilă.

Art. 68. - (2) Abținerea sau recuzarea judecătorului care face parte din completul de judecată se soluționează de un alt complet de judecată.

Abținerea a fost soluționată necorespunzător așa cum spune în informarea către ICCJ președintele în exercițiu al Curții de Apel București iar recuzarea a

fost solutionata prin respingere de acelasi complet a carei recuzare a fost solicitata.

Art. 71. - Înalta Curte de Casație și Justiție strămută judecarea unei cauze de la curtea de apel competentă la o altă curte de apel, iar curtea de apel strămută judecarea unei cauze de la un tribunal sau, după caz, de la o judecătorie din circumscripția sa la o altă instanță de același grad din circumscripția sa, atunci când există o suspiciune rezonabilă că imparțialitatea judecătorilor instanței este afectată datorită împrejurărilor cauzei, calității părților ori atunci când există pericol de tulburare a ordinii publice. Strămutarea judecării unei cauze de la o instanță militară competentă la o altă instanță militară de același grad se dispune de curtea militară de apel, prevederile prezentei secțiuni privind strămutarea judecării cauzei de către curtea de apel competentă fiind aplicabile.

Deși motivele noastre formulate în prima cerere de strămutare au fost întemeiate, instanța a respins și această cerere.

Art. 83. - În cursul procesului penal, inculpatul are următoarele drepturi:
b) dreptul de a consulta dosarul, în condițiile legii;

Acest drept a fost restrâns nejustificat prin respingerea cererii de declasificare a documentelor aflate la dosarul cauzei.

Art. 83. - d) dreptul de a propune administrarea de probe în condițiile prevăzute de lege, de a ridica excepții și de a pune concluzii;

Și acest drept procesual a fost nesocotit prin respingerea tuturor probelor propuse în apărare de către instanța de apel, prin respingerea excepției privitoare la lipsa de procedură și a nulităților invocate.

Art. 83. - e) dreptul de a formula orice alte cereri ce țin de soluționarea laturii penale și civile a cauzei;

Toate aceste drepturi procesuale au fost încălcate în judecarea apelului așa cum am arătat deja. S-a respins cererea de declasificare a documentelor din dosar și a fost respinsă cererea de efectuare a unei expertize pentru lamurirea laturii penale și mai ales a celei civile.

Art. 92. - (7) În cursul procedurii de cameră preliminară și în cursul judecății, avocatul are dreptul să consulte actele dosarului, să îl asiste pe inculpat, să exercite drepturile procesuale ale acestuia, să formuleze plângeri, cereri, memorii, excepții și obiecțiuni.

Nu s-a permis accesul la documentele clasificate și nici declasificarea acestuia pe motiv că procurorul și judecătorul au acces la aceste documente creând astfel un grav dezechilibru între acuzare și apărare.

Art. 92. - (8) Avocatul suspectului sau inculpatului are dreptul să beneficieze de timpul și înlesnirile necesare pentru pregătirea și realizarea unei apărări efective.

Tinand cont de faptul ca judecarea apelului s-a facut in doua zile, este vadita incalcarea acestor drepturi fundamentale ale unui proces echitabil.

Art. 94. - (1) Avocatul părților și al subiecților procesuali principali are dreptul de a solicita consultarea dosarului pe tot parcursul procesului penal. Acest drept nu poate fi exercitat, nici restrâns în mod abuziv.

(2) Consultarea dosarului presupune dreptul de a studia actele acestuia, dreptul de a nota date sau informații din dosar, precum și de a obține fotocopii pe cheltuiala clientului.

Am solicitat consultarea dosarului clasificat depunand certificat de acces la documente clasificate si cererea a fost respinsa.

Art. 97. - (1) Constituie probă orice element de fapt care servește la constatarea existenței sau inexistenței unei infracțiuni, la identificarea persoanei care a săvârșit-o și la cunoașterea împrejurărilor necesare pentru justa soluționare a cauzei și care contribuie la aflarea adevărului în procesul penal.

- d) declarațiile martorilor;**
- e) înscrisuri, rapoarte de expertiză sau constatare, procese-verbale, fotografii, mijloace materiale de probă;**
- f) orice alt mijloc de probă care nu este interzis prin lege.**

Art. 98. - Constituie obiect al probei:

- a) existența infracțiunii și săvârșirea ei de către inculpat;**
- b) faptele privitoare la răspunderea civilă, atunci când există parte civilă;**
- c) faptele și împrejurările de fapt de care depinde aplicarea legii;**
- c) orice împrejurare necesară pentru justa soluționare a cauzei.**

In dispretul logicii juridice a acestor articole instant de apel a respins toate au fost propuse in aparare pentru a demonstra inexistenta infractiunilor imputate si pentru unoasterea imprejurarilor reale ale aspectelor criticate si pentru aflarea adevarului.

Art. 99. - (1) În acțiunea penală sarcina probei aparține în principal procurorului, iar în acțiunea civilă, părții civile ori, după caz, procurorului care exercită acțiunea civilă în cazul în care persoana vătămată este lipsită de capacitate de exercițiu sau are capacitate de exercițiu restrânsă.

Art. 99. - (2) Suspectul sau inculpatul beneficiază de prezumția de nevinovăție, nefiind obligat să își dovedească nevinovăția, și are dreptul de a nu contribui la propria acuzare.

Art. 99. - (3) În procesul penal, persoana vătămată, suspectul și părțile au dreptul de a propune organelor judiciare administrarea de probe.

Art. 100. - (1) În cursul urmăririi penale, organul de urmărire penală strânge și administrează probe atât în favoarea, cât și în defavoarea suspectului sau a inculpatului, din oficiu ori la cerere.

Toate textele de mai sus au fost inculcate in faza de urmarire penala prin respingerea efectuării expertizei de catre un expert independent si impartial, procurorul de caz a refuzat sa administreze orice proba in favoarea acuzatului, atat pe latura penala cat si civila.

. 100. - (2) În cursul judecării, instanța administrează probe la cererea procurorului, a persoanei vătămate sau a părților și, în mod subsidiar, din oficiu, atunci când consideră necesar pentru formarea convingerii sale.

(3) Cererea privitoare la administrarea unor probe formulată în cursul urmăririi penale sau în cursul judecării se admite ori se respinge, motivat, de către organele judiciare.

Art. 100. - (4) Organele judiciare pot respinge o cerere privitoare la administrarea unor probe atunci când:

- a) proba nu este relevantă în raport cu obiectul probațiunii din cauză;**
- b) se apreciază că pentru dovedirea elementului de fapt care constituie obiectul probei au fost administrate suficiente mijloace de probă;**
- c) proba nu este necesară, întrucât faptul este notoriu;**
- d) proba este imposibil de obținut;**
- e) cererea a fost formulată de o persoană neîndreptățită;**
- g) administrarea probei este contrară legii.**

Instanta de apel a respins toate probele in aparare fara nicio motivare pertinenta in raport cu utilitatea formularii apararii si cu esenta loicii juridice a textelor de mai sus.

Art. 101. - (1) Este oprit a se întrebuința violențe, amenințări ori alte mijloace de constrângere, precum și promisiuni sau îndemnuri în scopul de a se obține probe.

Am aratat anterior modul de obtinere a declaratiilor prin constrangere (declaratia inculpatei Dumitrescu Cecilia in urmarirea penala).

Art. 102. - (1) Probele obținute prin tortură, precum și probele derivate din acestea nu pot fi folosite în cadrul procesului penal.

(2) Probele obținute în mod nelegal nu pot fi folosite în procesul penal.

Instanta de apel a folosit proba cu expertiza facuta de expertul desemnat de DIICOT in conditiile in care aceasta a fost obtinuta nelegal si a fost contestata.

Art. 103. - (1) Probele nu au o valoare dinainte stabilită prin lege și sunt supuse liberei aprecieri a organelor judiciare în urma evaluării tuturor probelor administrate în cauză.

(2) În luarea deciziei asupra existenței infracțiunii și a vinovăției inculpatului instanța hotărăște motivat, cu trimitere la toate probele evaluate. Condamnarea se dispune doar atunci când instanța are convingerea că acuzația a fost dovedită dincolo de orice îndoială rezonabilă.

Respingerea tuturor probelor propuse in aparare fara ca acestea sa fie cunoscute nu puteau fi evaluate privitor la utilitatea acestora in stabilirea adevarului, fara a avea posibilitatea sa dovedim nevinovatia.

Art. 103.- (3) Hotărârea de condamnare, de renunțare la aplicarea pedepsei sau de amânare a aplicării pedepsei nu se poate întemeia în măsură determinantă pe declarațiile investigatorului, ale colaboratorilor ori ale martorilor protejați.

Proba principala a acuzarii o reprezinta expertiza realizata de colaboratorul DIICOT.

Art. 104. - În cursul procesului penal, în condițiile prevăzute de lege, pot fi audiate următoarele persoane: suspectul, inculpatul, persoana vătămată, partea civilă, partea responsabilă civilmente, martorii și experții.

Prin judecarea dosarului fara sa fie indeplinita procedura de citare cu toti inculpatii a facut imposibila audierea inculpatului aflat in strainatate respectandu-se principiul contradictorialitatii.

Art. 106. - (1) Dacă, în timpul audierii unei persoane, aceasta prezintă semne vizibile de oboseală excesivă sau simptomele unei boli care îi afectează capacitatea fizică ori psihică de a participa la ascultare, organul judiciar dispune întreruperea ascultării și, dacă este cazul, ia măsuri pentru ca persoana să fie consultată de un medic.

La termenul cand a fost audiat Ovidiu Tender sedinta de judecata s-a prelungit pana la ora 01 noaptea cu toate ca instanta a fost incunostiintata si s-a facut dovada ca Tender suferise de curand o operatie pe cord si era vizibila afectarea capacitatii sale fizice si psihice la ora tarzie cand a fost audiat.

Art. 153. - (1) Procurorul poate solicita, cu încuviințarea prealabilă a judecătorului de drepturi și libertăți, unei instituții de credit sau oricărei alte instituții care deține date privind situația financiară a unei persoane comunicarea datelor privind existența și conținutul conturilor și a altor situații financiare ale unei persoane în cazul în care există indicii temeinice cu privire la săvârșirea unei infracțiuni și există temeiuri pentru a se crede că datele solicitate constituie probe.

(2) Măsura prevăzută la alin. (1) se dispune din oficiu sau la cererea organului de cercetare penală, prin ordonanță care trebuie să cuprindă, în afara mențiunilor prevăzute la art. 286 alin. (2): instituția care este în posesia ori care are sub control datele, numele suspectului sau inculpatului, motivarea îndeplinirii condițiilor prevăzute la alin. (1), menționarea obligației instituției de a comunica imediat, în condiții de confidențialitate, datele solicitate.

Au fost solicitate toate informațiile privitoare la toate operațiunile bancare fara temei si pentru membrii ai familiei care nu erau parte in dosar.

Art. 172. - (1) Efectuarea unei expertize se dispune când pentru constatarea, clarificarea sau evaluarea unor fapte ori împrejurări ce prezintă importanță pentru aflarea adevărului în cauză este necesară și opinia unui expert.

(2) Expertiza se dispune, în condițiile art. 100, la cerere sau din oficiu, de către organul de urmărire penală, prin ordonanță motivată, iar în cursul judecării se dispune de către instanță, prin încheiere motivată.

Art. 172. - (7) În domeniile strict specializate, dacă pentru înțelegerea probelor sunt necesare anumite cunoștințe specifice sau alte asemenea cunoștințe, instanța ori organul de urmărire penală poate solicita opinia unor specialiști care funcționează în cadrul organelor judiciare sau în afara acestora. Dispozițiile relative la audierea martorului sunt aplicabile în mod corespunzător.

Nu voi mai relua respingerea nelegala a expertizei de catre instant dar se cuvine sa precizam ca instant de apel a respins si proba cu audierea expertului DIICOT.

Art. 174. - (1) Persoana aflată în vreunul dintre cazurile de incompatibilitate prevăzute de art. 64 nu poate fi desemnată ca expert, iar în cazul în care a fost desemnată, hotărârea judecătorească nu se poate întemeia pe constatările și concluziile acesteia. Motivul de incompatibilitate trebuie dovedit de cel ce îl invocă.

Hotararea de condamnare s-a intemeat tocmai pe constatarile si concluziile expertului incompatibi si aflat in vrasmasie cu Tender Ovidiu asa cum am mai aratat.

Art. 179. - (1) În cursul urmăririi penale sau al judecării, expertul poate fi audiat de organul de urmărire penală sau de instanță, la cererea procurorului, a părților, a subiecților procesuali principali sau din oficiu, dacă organul judiciar apreciază că audierea este necesară pentru lămurirea constatărilor sau concluziilor expertului.

(3) *Audierea expertului se efectuează potrivit dispozițiilor privitoare la audierea martorilor.*

A fost respinsa cererea apararii de audiere a expertului.

Art. 181. - (1) *Organul de urmărire penală sau instanța dispune efectuarea unei noi expertize atunci când concluziile raportului de expertiză sunt neclare sau contradictorii ori între conținutul și concluziile raportului de expertiză există contradicții, iar aceste deficiențe nu pot fi înlăturate prin audierea expertului.*

A fost respinsa efectuarea unei noi expertize cu toate ca erau indeplinite toate conditiile de mai sus.

Art. 249. - (1) *Procurorul, în cursul urmăririi penale, judecătorul de cameră preliminară sau instanța de judecată, din oficiu sau la cererea procurorului, în procedura de cameră preliminară ori în cursul judecății, poate lua măsuri asigurătorii, prin ordonanță sau, după caz, prin încheiere motivată, pentru a evita ascunderea, distrugerea, înstrăinarea sau sustragerea de la urmărire a bunurilor care pot face obiectul confiscării speciale sau al confiscării extinse ori care pot servi la garantarea executării pedepsei amenzii sau a cheltuielilor judiciare ori a reparării pagubei produse prin infracțiune.*

(2) *Măsurile asigurătorii constau în indisponibilizarea unor bunuri mobile sau imobile, prin instituirea unui sechestră asupra acestora.*

(4) *Măsurile asigurătorii în vederea confiscării speciale sau confiscării extinse se pot lua asupra bunurilor suspectului sau inculpatului ori ale altor persoane în proprietatea sau posesia cărora se află bunurile ce urmează a fi confiscate.*

Au fost dispuse abuziv masuri asiguratorii in vederea aplicarii confiscarii extinse prevazute de art 112 ind.1 din Codul penal (absolut neaplicabila in dosarul nostru) intemeiata pe dispozitiile confiscarii speciale (art. 112 Cod penal) fara sa fie justificata si analizata calificarea operatiunii care este data de continutul sau concret, nu de termenii utilizati ori de invocarea unui temei juridic impropriu.

Art. 257. - (1) *Chemarea unei persoane în fața organului de urmărire penală sau a instanței de judecată se face prin citație scrisă. Citarea se poate face și prin notă telefonică sau telegrafică, încheindu-se în acest sens un proces-verbal.*

(2) *Comunicarea citațiilor și a tuturor actelor de procedură se va face, din oficiu, prin agenții procedurale ai organelor judiciare sau prin orice alt salariat*

al acestora, prin intermediul poliției locale ori prin serviciul poștal sau de curierat.

Art. 259. - (1) Suspectul, inculpatul, părțile în proces, precum și alte persoane se citează la adresa unde locuiesc, iar dacă aceasta nu este cunoscută, la adresa locului lor de muncă, prin serviciul de personal al unității la care lucrează.

Art. 259. - (5) Dacă nu se cunosc nici adresa unde locuiește suspectul sau inculpatul și nici locul său de muncă, la sediul organului judiciar se afișează o înștiințare care trebuie să cuprindă:

- a) anul, luna, ziua și ora când a fost făcută;*
- b) numele și prenumele celui care a făcut afișarea și funcția acestuia;*
- c) numele, prenumele și domiciliul sau, după caz, reședința, respectiv sediul celui citat;*
- d) numărul dosarului în legătură cu care se face înștiințarea și denumirea organului judiciar pe rolul căruia se află dosarul;*
- e) mențiunea că înștiințarea se referă la actul procedural al citației;*
- f) mențiunea termenului stabilit de organul judiciar care a emis citația în care destinatarul este în drept să se prezinte la organul judiciar pentru a i se comunica citația;*
- g) mențiunea că, în cazul în care destinatarul nu se prezintă pentru comunicarea citației în interiorul termenului prevăzut la lit. f), citația se consideră comunicată la împlinirea acestui termen;*
- h) semnătura celui care a afișat înștiințarea.*

Art. 259. - (9) Dacă suspectul sau inculpatul locuiește în străinătate, citarea se face, pentru primul termen, potrivit normelor de drept internațional penal aplicabile în relația cu statul solicitat, în condițiile legii. În absența unei asemenea norme sau în cazul în care instrumentul juridic internațional aplicabil o permite, citarea se face prin scrisoare recomandată. În acest caz, avizul de primire a scrisorii recomandate, semnat de destinatar, sau refuzul de primire a acesteia ține loc de dovadă a îndeplinirii procedurii de citare. Pentru primul termen de judecată, suspectul sau inculpatul va fi înștiințat prin citație că are obligația de a indica o adresă pe teritoriul României, o adresă de poștă electronică sau mesagerie electronică, unde urmează să i se facă toate comunicările privind procesul. În cazul în care nu se conformează, comunicările i se vor face prin scrisoare recomandată, recipisa de predare la

poșta română a scrisorii, în cuprinsul căreia vor fi menționate actele care se expediază, ținând loc de dovadă de îndeplinire a procedurii.

(11) La stabilirea termenului pentru înfățișarea suspectului sau inculpatului aflat în străinătate se ține seama de normele internaționale aplicabile în relația cu statul pe teritoriul căruia se afla suspectul sau inculpatul, iar în lipsa unor asemenea norme, de necesitatea ca citația în vederea înfățișării să fie primită cel mai târziu cu 30 de zile înainte de ziua stabilită pentru înfățișare.

Art. 263. - (2) Cu excepția situației în care prezența inculpatului este obligatorie, neregularitatea privind procedura de citare a unei părți poate fi invocată de către procuror, de către celelalte părți ori din oficiu numai la termenul la care ea s-a produs.

Art. 268. - (3) Pentru celelalte termene procedurale se aplică, în caz de nerespectare, dispozițiile privitoare la nulități.

Nu mai reiau argumentele în legatură cu neîndeplinirea procedurii de citare explicate anterior. Este cert că niciodată instanța de apel nu a respectat termenul de citare cu 30 de zile înainte de ziua stabilită pentru înfățișare cu inculpatul aflat în străinătate fiind astfel incidente dispozițiile privitoare la nulitatea tuturor procedurilor îndeplinite fără citarea legală a părților așa cum prevăd și articolele următoare.

Art. 280. - (1) Încălcarea dispozițiilor legale care reglementează desfășurarea procesului penal atrage nulitatea actului în condițiile prevăzute expres de prezentul cod.

(2) Actele îndeplinite ulterior actului care a fost declarat nul sunt la rândul lor lovite de nulitate, atunci când există o legătură directă între acestea și actul declarat nul.

(3) Atunci când constată nulitatea unui act, organul judiciar dispune, când este necesar și dacă este posibil, refacerea acelui act cu respectarea dispozițiilor legale.

Art. 281. - (1) Determină întotdeauna aplicarea nulității încălcarea dispozițiilor privind: a) compunerea completului de judecată;

Art. 282. - (1) Încălcarea oricăror dispoziții legale în afara celor prevăzute la art. 281 determină nulitatea actului atunci când prin nerespectarea cerinței legale s-a adus o vătămare drepturilor părților ori ale subiecților procesuali principali, care nu poate fi înlăturată altfel decât prin desființarea actului.

(2) Nulitatea relativă poate fi invocată de procuror, suspect, inculpat, celelalte părți sau persoana vătămată, atunci când există un interes procesual propriu în respectarea dispoziției legale încălcate.

Art. 288. - (2) Când, potrivit legii, punerea în mișcare a acțiunii penale se face numai la plângerea prealabilă a persoanei vătămate, la sesizarea formulată de persoana prevăzută de lege ori cu autorizarea organului prevăzut de lege, acțiunea penală nu poate fi pusă în mișcare în lipsa acestora.

Am aratat anterior ca nu exista o plangere prealabila pentru infractiunea de abuz in serviciu incalcandu-se astfel toate articolele urmatoare in acest sens.

Art. 295. - (1) Punerea în mișcare a acțiunii penale se face numai la plângerea prealabilă a persoanei vătămate, în cazul infracțiunilor pentru care legea prevede că este necesară o astfel de plângere.

Art. 296. - (1) Plângerea prealabilă trebuie să fie introdusă în termen de 3 luni din ziua în care persoana vătămată a aflat despre săvârșirea faptei.

Art. 305. - (1) Când actul de sesizare îndeplinește condițiile prevăzute de lege și se constată că nu există vreunul dintre cazurile care împiedică exercitarea acțiunii penale prevăzute la art. 16 alin. (1), organul de urmărire penală dispune începerea urmăririi penale cu privire la faptă.

Art. 305. - (4) Față de persoanele pentru care urmărirea penală este condiționată de obținerea unei autorizații prealabile sau de îndeplinirea unei alte condiții prealabile, efectuarea urmăririi penale se poate dispune numai după obținerea autorizației ori după îndeplinirea condiției.

Art. 306. - (3) După începerea urmăririi penale, organele de cercetare penală strâng și administrează probele, atât în favoarea, cât și în defavoarea suspectului ori inculpatului.

Art. 309. - (1) Acțiunea penală se pune în mișcare de procuror, prin ordonanță, în cursul urmăririi penale, când acesta constată că există probe din care rezultă că o persoană a săvârșit o infracțiune și nu există vreunul dintre cazurile de împiedicare prevăzute la art. 16 alin. (1).

Art. 311. - (1) În cazul în care, după începerea urmăririi penale, organul de urmărire penală constată fapte noi, date cu privire la participarea unor alte persoane sau împrejurări, care pot duce la schimbarea încadrării juridice a faptei, dispune extinderea urmăririi penale sau schimbarea încadrării juridice.

(5) Procurorul sesizat de organul de cercetare în urma extinderii urmăririi penale sau din oficiu cu privire la ipotezele prevăzute la alin. (1) poate dispune extinderea acțiunii penale cu privire la aspectele noi.

Art. 315. - (1) Clasarea se dispune când:

b) există unul dintre cazurile prevăzute la art. 16 alin. (1).

Art. 349. - (1) Instanța de judecată soluționează cauza dedusă judecării cu garantarea respectării drepturilor subiecților procesuali și asigurarea administrării probelor pentru lămurirea completă a împrejurărilor cauzei în scopul aflării adevărului, cu respectarea deplină a legii.

Art. 351. - (1) Judecata cauzei se face în fața instanței constituite potrivit legii și se desfășoară în ședință, oral, nemijlocit și în contradictoriu.

Art. 351. - (2) Instanța este obligată să pună în discuție cererile procurorului, ale părților sau ale celorlalți subiecți procesuali și excepțiile ridicate de aceștia sau din oficiu și să se pronunțe asupra lor prin încheiere motivată.

Art. 352. - (11) În cazul în care informațiile clasificate sunt esențiale pentru soluționarea cauzei, instanța solicită, de urgență, după caz, declasificarea totală, declasificarea parțială sau trecerea într-un alt grad de clasificare ori permiterea accesului la cele clasificate de către apărătorul inculpatului.

Au fost respinse toate cererile noastre în acest sens.

Art. 353. - (1) Judecata poate avea loc numai dacă persoana vătămată și părțile sunt legal citate și procedura este îndeplinită. Inculpatul, partea civilă, partea responsabilă civilmente și, după caz, reprezentanții legali ai acestora se citează din oficiu de către instanță. Instanța poate dispune citarea altor subiecți procesuali atunci când prezența acestora este necesară pentru soluționarea cauzei. Înfățișarea persoanei vătămate sau a părții în instanță, în persoană sau prin reprezentant ori avocat ales sau avocat din oficiu, dacă acesta din urmă a luat legătura cu persoana reprezentată, acoperă orice nelegalitate survenită în procedura de citare.

Judecata procesului în care a fost condamnat Tender s-a făcut fără îndeplinirea procedurii de citare.

Art. 353. - (10) Completul investit cu judecarea unei cauze penale poate, din oficiu sau la cererea părților ori a persoanei vătămate, să preschimbe primul termen sau termenul luat în cunoștință, cu respectarea principiului continuității completului, în situația în care din motive obiective instanța nu își poate desfășura activitatea de judecată la termenul fixat ori în vederea soluționării cu celeritate a cauzei. Preschimbarea termenului se dispune prin rezoluția judecătorului în camera de consiliu și fără citarea părților. Părțile vor fi citate de îndată pentru noul termen fixat.

Art. 354. - (1) Instanța judecă în complet de judecată, a cărei compunere este cea prevăzută de lege.

(2) Completul de judecată trebuie să rămână același în tot cursul judecării cauzei. Când acest lucru nu este posibil, completul se poate schimba până la începerea dezbaterilor.

Art. 356. - (1) Persoana vătămată, inculpatul, celelalte părți și avocații acestora au dreptul să ia cunoștință de actele dosarului în tot cursul judecării.

Art. 356. - (3) În cursul judecării, persoana vătămată și părțile au dreptul la un singur termen pentru angajarea unui avocat și pentru pregătirea apărării.

Art. 356. - (5) În situațiile prevăzute la alin. (1)-(4), acordarea înlesnirilor necesare pregătirii apărării efective trebuie să fie conformă respectării termenului rezonabil al procesului penal.

Art. 358. - (1) Președintele completului anunță, potrivit ordinii de pe lista de ședință, cauza a cărei judecare este la rând, dispune a se face apelul părților și al celorlalte persoane citate și constată care dintre ele s-au prezentat. În cazul participanților care lipsesc verifică dacă le-a fost înmănată citația în condițiile art. 260 și dacă și-au justificat în vreun fel absența.

Art. 359. - (1) Președintele veghează asupra menținerii ordinii și solemnității ședinței, putând lua măsurile necesare în acest scop.

(4) Când o parte sau oricare altă persoană tulbură ședința ori nesocotește măsurile luate, președintele îi atrage atenția să respecte disciplina, iar în caz de repetare ori de abateri grave, dispune îndepărtarea ei din sală.

Art. 359. - (5) Partea sau persoana îndepărtată este chemată în sală înainte de începerea dezbaterilor. Președintele îi aduce la cunoștință actele esențiale efectuate în lipsă și îi citește declarațiile celor audiați. Dacă partea sau persoana continuă să tulbure ședința, președintele poate dispune din nou îndepărtarea ei din sală, dezbaterile urmând a avea loc în lipsa acesteia.

Art. 361. - (6) De asemenea, președintele verifică îndeplinirea dispozițiilor privind citarea și, după caz, procedează la completarea ori refacerea acestora.

Toate dispozițiile legale de mai sus au fost nesocotite de către instant de apel așa cum am mai aratat anterior.

Art. 363. - (1) Participarea procurorului la judecată este obligatorie.

(2) În cursul judecării, procurorul exercită rol activ, în vederea aflării adevărului și a respectării dispozițiilor legale.

Procurorul în loc să urmărească aflarea adevărului și-a schimbat poziția procesuala din fond în apel nesocotind prevederile legale. Astfel la instanța de fond a cerut încetarea procesului penal pentru infractiunea de înșelăciune prin împlinirea prescripției iar în apel a cerut condamnarea. De asemenea în fond a solicitat despăgubirea părții civile și în apel a solicitat respingerea acestor despăgubiri și aplicarea confiscării.

Art. 363. - (4) Când apreciază că există vreuna dintre cauzele care împiedică exercitarea acțiunii penale, procurorul pune, după caz, concluzii de achitare sau de încetare a procesului penal.

Art. 364. - (1) Judecata cauzei are loc în prezența inculpatului. Aducerea inculpatului aflat în stare de deținere la judecată este obligatorie.

Marian Iancu a fost evacuat din sala de judecată.

(2) Judecata poate avea loc în lipsa inculpatului dacă acesta este dispărut, se sustrage de la judecată ori și-a schimbat adresa fără a o aduce la cunoștința organelor judiciare și, în urma verificărilor efectuate, nu i se cunoaște noua adresă.

Art. 364. - (3) Judecata poate de asemenea avea loc în lipsa inculpatului dacă, deși legal citat, acesta lipsește în mod nejustificat de la judecarea cauzei.

Art. 369. - (3) După terminarea ședinței de judecată, participanții la proces primesc, la cerere, câte o copie de pe notele greșierului.

(4) Notele greșierului pot fi contestate cel mai târziu la termenul următor.

(5) În caz de contestare de către participanții la proces a notelor greșierului, acestea vor fi verificate și, eventual, completate ori rectificate pe baza înregistrărilor din ședința de judecată.

Art. 370. - (4) Desfășurarea procesului în ședința de judecată se consemnează într-o încheiere care cuprinde: ....

(5) Încheierea se întocmește de greșier în termen de cel mult 72 de ore de la terminarea ședinței și se semnează de președintele completului de judecată și de greșier.

(6) Când hotărârea se pronunță în ziua în care a avut loc judecata, nu se întocmește încheierea.

Art. 371. - Judecata se mărginește la faptele și la persoanele arătate în actul de sesizare a instanței.

Art. 374. - (7) Probele administrate în cursul urmăririi penale și necontestate de către părți nu se readministrează în cursul cercetării judecătorești. Acestea sunt puse în dezbateră contradictorie a părților și sunt avute în vedere de instanță la deliberare.

Art. 376. - (1) Instanța începe efectuarea cercetării judecătorești când cauza se află în stare de judecată.

Incalcarea dispozițiilor de mai sus a fost deja ilustrată.

Art. 378. - (1) Inculpatul este lăsat să arate tot ce știe despre fapta pentru care a fost trimis în judecată, apoi i se pot pune întrebări în mod nemijlocit de către procuror, de persoana vătămată, de partea civilă, de partea responsabilă civilmente, de ceilalți inculpați, precum și de avocații acestora și de avocatul inculpatului a cărui audiere se face. Președintele și ceilalți membri ai completului pot, de asemenea, pune întrebări, dacă apreciază necesar, pentru justa soluționare a cauzei.

Marian Iancu a fost evacuat din sală și nu a fost lăsat să vorbească.

Art. 379. - (1) Dacă sunt mai mulți inculpați, audierea fiecăruia dintre ei se face în prezența celorlalți inculpați.

Art. 385. - Dacă din cercetarea judecătorească rezultă că pentru lămurirea faptelor sau împrejurărilor cauzei este necesară administrarea de probe noi, instanța dispune fie judecarea cauzei în continuare, fie amânarea ei pentru administrarea probelor.

Art. 386. - (1) Dacă în cursul judecății se consideră că încadrarea juridică dată faptei prin actul de sesizare urmează a fi schimbată, instanța este obligată să pună în discuție noua încadrare și să atragă atenția inculpatului că are dreptul să ceară lăsarea cauzei mai la urmă sau amânarea judecății, pentru a-și pregăti apărarea.

Art. 386. - (2) Dacă noua încadrare juridică vizează o infracțiune pentru care este necesară plângerea prealabilă a persoanei vătămate, instanța de judecată cheamă persoana vătămată și o întreabă dacă înțelege să facă plângere prealabilă. În situația în care persoana vătămată formulează plângere prealabilă, instanța continuă cercetarea judecătorească, în caz contrar dispunând încetarea procesului penal.

Gresita încadrare juridicală a faptelor a fost argumentată anterior.

Art. 388. - (1) După terminarea cercetării judecătorești se trece la dezbateri, dându-se cuvântul în următoarea ordine: procurorului, persoanei vătămate, părții civile, părții responsabile civilmente și inculpatului.

(4) Președintele are dreptul să îi întrerupă pe cei care au cuvântul, dacă în susținerile lor depășesc limitele cauzei ce se judecă.

Fara sa fie depasite limitele cauzei, presedintele completului a limitat pledoariile apararii in mod nejustificat incalcand dreptul la aparare.

Art. 396. - (1) Instanța hotărăște asupra învinuirii aduse inculpatului, pronunțând, după caz, condamnarea, renunțarea la aplicarea pedepsei, amânarea aplicării pedepsei, achitarea sau încetarea procesului penal.

(2) Condamnarea se pronunță dacă instanța constată, dincolo de orice îndoială rezonabilă, că fapta există, constituie infracțiune și a fost săvârșită de inculpat.

Art. 396. -(5) Achitarea inculpatului se pronunță în cazul prevăzut la art. 16 alin. (1) lit. a) -d).

Art. 396.- (6) Încetarea procesului penal se pronunță în cazurile prevăzute la art. 16 alin. (1) lit. e) -j).

Art. 397. - (1) Instanța se pronunță prin aceeași hotărâre și asupra acțiunii civile.

(2) În cazul când admite acțiunea civilă, instanța examinează, potrivit art. 249-254, necesitatea luării măsurilor asigurătorii privind reparațiile civile, dacă asemenea măsuri nu au fost luate anterior.

Art. 406. - (1) Hotărârea se redactează în cel mult 30 de zile de la pronunțare.

Art. 417. - (2) În cadrul limitelor prevăzute la alin. (1), instanța este obligată ca, în afară de temeiurile invocate și cererile formulate de apelant, să examineze cauza sub toate aspectele de fapt și de drept.

Art. 420. - (1) Judecarea apelului se face cu citarea părților și a persoanei vătămate.

Art. 420. - (8) Instanța verifică hotărârea atacată pe baza lucrărilor și a materialului din dosarul cauzei, precum și a oricăror probe administrate în fața instanței de apel.

(11) La judecarea apelului se aplică regulile de la judecata în fond, în măsura în care în prezentul titlu nu există dispoziții contrare.

Toate prevederile legale de mai sus au fost incalcate de instanta de apel asa cum am mai expus in cele ce preced.

Art. 426. - Împotriva hotărârilor penale definitive se poate face contestație în anulare în următoarele cazuri:

a) când judecata în apel a avut loc fără citarea legală a unei părți sau când, deși legal citată, a fost în imposibilitate de a se prezenta și de a înștiința instanța despre această imposibilitate;

b) când inculpatul a fost condamnat, deși existau probe cu privire la o cauză de încetare a procesului penal;

d) când instanța nu a fost compusă potrivit legii ori a existat un caz de incompatibilitate;

Am formulat contestație în anulare și a fost stabilit termen de judecată în septembrie iar cererile de preschimbare a termenului la un termen mai apropiat au fost respinse. Celeritatea a dispărut.

CODUL CIVIL 61 ARTICOLE

Articolele 969 – 983 din Codul civil aplicabil, referitoare la legalitatea convențiilor încheiate între părți și interpretarea acestora.

Este de constatat că instanța deși aparent cunoscătoare a prevederilor mai sus enunțate, a intervenit în voința părților prin aceea că a interpretat discreționar și totalmente lipsit de profesionalism convențiile și contractele analizate, cu scopul vădit de a da conotații penale modului de încheiere a acestora, cu **MENTIUNEA CA NU AU EVOCAT NICIUN MOMENT CARE SUNT RATIUNILE PENTRU CARE ACESTE CONVENȚII SUNT FRAUDULOASE** căتا vreme niciuna dintre părțile acestor contracte nu a emis pretenții, nu a formulat sesizări penale, și aici include și ANAF, care, dacă ar fi emis pretenții de orice natură cu siguranță ar fi sesizat autoritățile în drept. În lipsa unei plângeri indiferent că este de natură civilă ori penală, demersul temerar al parchetului sprijinit corespunzător de judecătorii care s-au pronunțat în cauză, constituie un abuz grosier care nu circumscrie conceptului de stat democratic.

Ca atare, textele de lege citate, s-a dovedit că au lipsit cu desăvârșire din economia gândirii juridice a magistratilor care au avut contribuție în cauză – atât judecătorii cât și procurorii – ale caror cunoștințe de drept civil, comercial și fiscal s-au dovedit a fi mai mult de cât precare.

Articolele 1073 – 1079 din Codul civil aplicabil, care reglementează efectele obligațiilor, precum și **Articolele 1091 – 1153** din același normativ referitoare la modul de stingere a obligațiilor (plata, remiterea de datorie și compensațiunea – instituii de drept civil sterse efectiv din patrimoniul de cunoștințe juridice ale magistratilor) au fost deopotrivă înlăturate din economia cauzei, fără o argumentație aptă și demnă de actul de justiție contemporan. Această concluzie se desprinde lesne din modul mai ult decât superficial în care au fost analizate toate contractele, modul de încheiere a acestora, executarea lor,

efectele produse, incetarea contractelor si stingerea obligatiilor reciproce ale semnatarilor.

LEGEA 31/1990 – 29 de articole

Desi s-a invocate de aparare ca Adunarea Generala a Actionarilor Carom SA a luat hotarari si decizii care nu au fost anulate, desi s-a aratat ca vointa societara (vointa persoanei juridice) se constituie prin votul actionarilor, care la momentul generarii asa zisului prejudiciu erau persoane private a caror vointa a fost legal exprimata, Hotararile Adunarii Generale a Actionarilor nefiind desfiintate contencios, deci valide, magistratii au creat ARTIFICIAL O ALTA VOINTA A SOCIETATII CAROM, fara sa detina calitatea necesara, ceea ce denota ca Legea 31/1990 si prevederile art. 110 – 136¹ din acest normativ, LE SUNT TOAL STRAINE, ori, desi le-au cunoscut le-au ignorant cu buna stiinta cu scopul evident de a zugravi penal scenariul judiciar.

LEGEA 85/2006 – art. 138 si urm. care reglementeaza raspunderea organelor de conducere

Am depus la dosarul cauzei hotararea judecatoreasca pronuntata de Tribunalul Bacau prin care s-a respins actiunea de atragere a raspunderii patrimoniale a membrilor Consiliului de Administratie al CAROM SA, hotarare prin care s-a constatat totodata ca toate cotractele incheiate de acestia au fost legale.

Desi nu are autoritate de lucru judecat in ce priveste latura penala, instantele au ignorat cu desavarsire existenta acestei situatii juridice, pastrand astfel atitudinea de ignoranta totala a prevederilor din legile speciale aplicabile, scopul fiind bine stiut.

CONSTITUTIA ROMANIEI - 14 ARTICOLE

ARTICOLUL 11

Dreptul international si dreptul intern

(1) Statul român se obliga sa îndeplineasca întocmai si cu buna-credinta obligatiile ce-i revin din tratatele la care este parte.

(2) *Tratatele ratificate de Parlament, potrivit legii, fac parte din dreptul intern.*

Universalitatea

(1) Cetatenii beneficiaza de drepturile si de libertatile consacrate prin Constitutie si prin alte legi si au obligatiile prevazute de acestea.

Instanta de apel a pronuntat condamnarea cu incalcarea regulilor esentiale prevazute de constitutie si tratatele international privitoare la dreptul la un process echitabil.

ARTICOLUL 16

Egalitatea în drepturi

(2) *Nimeni nu este mai presus de lege.*

Nici macar judecatorii nu ar trebui sa fie mai presus de lege iar cele prezentate in prezentul memoriu arata exact contrariul.

ARTICOLUL 20

Tratatele internationale privind drepturile omului

(1) *Dispozitiile constitutionale privind drepturile si libertatile cetatenilor vor fi interpretate si aplicate în concordanta cu Declaratia Universala a Drepturilor Omului, cu pactele si cu celelalte tratate la care România este parte.*

(3) *Daca exista neconcordante între pactele si tratatele privitoare la drepturile fundamentale ale omului, la care România este parte, si legile interne, au prioritate reglementarile internationale, cu exceptia cazului în care Constitutia sau legile interne contin dispozitii mai favorabile.*

Ne-au fost inculcate drepturile fundamentale la aparare, la un process echitabil, intron termen rezonabil.

ARTICOLUL 21

Accesul liber la justitie

(1) *Orice persoana se poate adresa justitiei pentru apararea drepturilor, a libertatilor si a intereselor sale legitime.*

(2) *Nici o lege nu poate ingradi exercitarea acestui drept.*

(3) *Partile au dreptul la un proces echitabil si la solutionarea cauzelor într-un termen rezonabil.*

ARTICOLUL 23

Libertatea individuala

(1) *Libertatea individuala si siguranta persoanei sunt inviolabile.*

(11) *Pâna la ramânerea definitiva a hotarârii judecatoresti de condamnare, persoana este considerata nevinovata.*

(12) *Nici o pedeapsa nu poate fi stabilita sau aplicata decât în conditiile si în temeiul legii.*

ARTICOLUL 52

Dreptul persoanei vatamate de o autoritate publica

(1) Persoana vatamata într-un drept al sau ori într-un interes legitim, de o autoritate publica, printr-un act administrativ sau prin nesolutionarea în termenul legal a unei cereri, este îndreptatita sa obtina recunoasterea dreptului pretins sau a interesului legitim, anulara actului si repararea pagubei.

ARTICOLUL 53

Restrângerea exercitiului unor drepturi sau al unor libertati

(1) Exerciitiul unor drepturi sau al unor libertati poate fi restrâns numai prin lege si numai daca se impune, dupa caz, pentru: apararea securitatii nationale, a ordinii, a sanatatii ori a moralei publice, a drepturilor si a libertatilor cetatenilor; desfasurarea instructiei penale; prevenirea consecintelor unei calamitati naturale, ale unui dezastru ori ale unui sinistru deosebit de grav.

(2) Restrângerea poate fi dispusa numai daca este necesara într-o societate democratica. Masura trebuie sa fie proportionala cu situatia care a determinat-o, sa fie aplicata în mod nediscriminatoriu si fara a aduce atingere existentei dreptului sau a libertatii.

Prin masurile au fost restranse drepturile si libertatile persoanelor condamnate si altor persoane care nu au fost parti în procesul penal in mot nelegal.

ARTICOLUL 126

Instantele judecatoresti

(1) Justitia se realizeaza prin Înalta Curte de Casatie si Justitie si prin celelalte instante judecatoresti stabilite de lege.

(3) Înalta Curte de Casatie si Justitie asigura interpretarea si aplicarea unitara a legii de catre celelalte instante judecatoresti, potrivit competentei sale.

Instanta de apel a depasit interpretarea data de ICCJ privitoare la prescriptie.

ARTICOLUL 129

Folosirea cailor de atac

Împotriva hotarârilor judecatoresti, partile interesate si Ministerul Public pot exercita caile de atac, în conditiile legii.

ARTICOLUL 142

(1) Curtea Constitutionala este garantul suprematiei Constitutiei.

ARTICOLUL 147

Deciziile Curtii Constitutionale

(4) Deciziile Curtii Constitutionale se publica în Monitorul Oficial al României. De la data publicării, deciziile sunt general obligatorii și au putere numai pentru viitor.

ARTICOLUL 148

Integrarea în Uniunea Europeană

(2) Ca urmare a aderării, prevederile tratatelor constitutive ale Uniunii Europene, precum și celelalte reglementări comunitare cu caracter obligatoriu, au prioritate față de dispozițiile contrare din legile interne, cu respectarea prevederilor actului de aderare.

(4) Parlamentul, Președintele României, Guvernul și autoritatea judecătorească garantează aducerea la îndeplinire a obligațiilor rezultate din actul de aderare și din prevederile alineatului (2).

Din descrierile facute anterior sunt vadite neaplicările prevederilor de mai sus.

CONVENTIA EUROPEANĂ A DREPTURILOR OMULUI -6 ARTICOLE

Convenția pentru apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților fundamentale amendată de Protocolul nr. 11 însoțită de Protocolul adițional și de Protocoalele nr. 4, 6 și 7

Articolul 1 - Obligația de a respecta drepturile omului

Înaltele părți contractante recunosc oricărei persoane aflate sub jurisdicția lor drepturile și libertățile definite în Titlul I al prezentei convenții.

Articolul 5 - Dreptul la libertate și la siguranță

1. Orice persoană are dreptul la libertate și la siguranță. Nimeni nu poate fi lipsit de libertatea sa, cu excepția următoarelor cazuri și potrivit cailor legale:
a. dacă este detinut legal pe baza condamnării pronunțate de către un tribunal competent;

Articolul 6 - Dreptul la un proces echitabil

1. Orice persoană are dreptul la judecarea în mod echitabil, în mod public și într-un termen rezonabil a cauzei sale, de către o instanță independentă și imparțială, instituită de lege, care va hotărî fie asupra încălcării drepturilor și obligațiilor sale cu caracter civil, fie asupra temeiniciei oricărei acuzații în materie penală îndreptate împotriva sa
2. Orice persoană acuzată de o infracțiune este prezumată nevinovată până ce vinovăția sa va fi legal stabilită.
3. Orice acuzat are, în special, dreptul:
c. se apere el însuși sau să fie asistat de un apărător ales de el și, dacă

nu dispune de mijloacele necesare pentru a plăti un apărător, să poată fi asistat în mod gratuit de un avocat din oficiu, atunci când interesele justiției o cer;

d. să întrebe sau să solicite audierea martorilor acuzații și să obțină citarea și audierea martorilor apărării în aceleași condiții ca și martorii acuzații;

Articolul 8 - Dreptul la respectarea vieții private și de familie

1. Orice persoană are dreptul la respectarea vieții sale private și de familie, a domiciliului său și a corespondenței sale.

2. Nu este admis amestecul unei autorități publice în exercitarea acestui drept decât în măsura în care acest amestec este prevăzut de lege...

Articolul 13 - Dreptul la un recurs efectiv

Orice persoană, ale cărei drepturi și libertăți recunoscute de prezenta convenție au fost încălcate, are dreptul să se adreseze efectiv unei instanțe naționale, chiar și atunci când încălcarea s-ar datora unor persoane care au acționat în exercitarea atribuțiilor lor oficiale.

Protocolul nr. 7 la Convenția pentru apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale

Articolul 2 - Dreptul la două grade de jurisdicție în materie penală

Orice persoană declarată vinovată de o infracțiune de către un tribunal are dreptul să ceară examinarea declarației de vinovăție sau a condamnării de către o jurisdicție superioară.

Prin modul în care a fost judecat apelul în două zile consecutive, în baza unui dosar de peste 300 de volume cu câte 4-500 de file, de judecatori incompatibili, în aceste condiții în care procedura de citare în dosar nu a fost legal îndeplinită (încălându-se obligațiile prevăzute de art. 353 alin. 1 și art. 420 alin. 1 din CPP), fiind lipsiti de posibilitatea formulării unei apărări efective față de cererile și susținerile parchetului, respingându-se toate probele propuse în apărare (nerespectând dispozițiile art. 10 alin. 1, 2 și 5, art. 92 alin. 7 și 8 din Codul de procedură penală, și art. 24 din Constituția României), prin respingerea accesului la unele documente din dosar au fost încălcate toate articolele din Convenție enumerate mai sus și ne-a fost nesocotit dreptul la un proces echitabil, într-un termen rezonabil, dreptul la apărare, dreptul la un recurs efectiv și dreptul de a fi judecați de către o instanță independentă și imparțială.

Aceste argumente sunt aplicabile și în demonstrația privitoare la încălcarea prevederilor din următoarele tratate internaționale:

DECLARATIA UNIVERSALA A DREPTURILOR OMULUI
(adoptata de Adunarea Generala a Organizatiei Natiunilor Unite la 10 de septembrie 1948) -- 5 ARTICOLE

ADUNEAAREA GENERALA proclama prezenta DECLARATIE UNIVERSALA A DREPTURILOR OMULUI, ca ideal comun spre care trebuie sa tinda toate popoarele si toate natiunile, pentru ca toate persoanele si toate organele societatii sa se straduiasca, avind aceasta Declaratie permanent in minte, ca prin invatatura si educatie sa dezvolte respectul pentru aceste drepturi si libertati si sa asigure prin masuri progresive, de ordin national si international, recunoasterea si aplicarea lor universala si efectiva, atat in sinul popoarelor statelor membre, cit si al celor din teritoriile aflate sub jurisdicia lor.

Articolul 3

Orice fiinta umana are dreptul la viata, la libertate si la securitatea persoanei sale.

Articolul 8

Orice persoana are dreptul la satisfactia efectiva din partea instantelor juridice nationale competente impotriva actelor care violeaza drepturile fundamentale ce-i sint recunoscute prin constitutie sau lege.

Articolul 11

Orice persoana acuzata de comiterea unui act cu caracter penal are dreptul sa fie presupusa nevinovata pina cind vinovatia sa va fi stabilita in mod legal in cursul unui proces public in care i-au fost asigurate toate garantiile necesare apararii sale.

Articolul 12

Nimeni nu va fi supus la imixtiuni arbitrare in viata sa personala, in familia sa, in domiciliul lui sau in corespondenta sa, nici la atingeri aduse onoarei si reputatiei sale. Orice persoana are dreptul la protectia legii impotriva unor asemenea imixtiuni sau atingeri.

Articolul 30

Nici o dispozitie a prezentei Declaratii nu poate fi interpretata ca implicind pentru vreun stat, grupare sau persoana dreptul de a se deda la vreo activitate sau de a savirsi vreun act indreptat spre desfiintarea unor drepturi sau libertati enuntate in prezenta Declaratie.

CARTA DREPTURILOR FUNDAMENTALE A UNIUNII EUROPENE - 8 ARTICOLE

Articolul 1

Demnitatea umană

Demnitatea umană este inviolabilă. Aceasta trebuie respectată și protejată.

Articolul 6

Dreptul la libertate și la siguranță

Orice persoană are dreptul la libertate și la siguranță.

Respectarea vieții private și de familie

Orice persoană are dreptul la respectarea vieții private și de familie, a domiciliului și a secretului comunicațiilor.

Articolul 20

Egalitatea în fața legii

Toate persoanele sunt egale în fața legii.

Articolul 47

Dreptul la o cale de atac eficientă și la un proces echitabil

Orice persoană ale cărei drepturi și libertăți garantate de dreptul Uniunii sunt încălcate are dreptul la o cale de atac eficientă în fața unei instanțe judecătorești, în conformitate cu condițiile stabilite de prezentul articol.

Orice persoană are dreptul la un proces echitabil, public și într-un termen rezonabil, în fața unei instanțe judecătorești independente și imparțiale, constituită în prealabil prin lege. Orice persoană are posibilitatea de a fi consiliată, apărută și reprezentată.

Articolul 48

Prezumția de nevinovăție și dreptul la apărare

(1) Orice persoană acuzată este prezumată nevinovată până ce vinovăția va fi stabilită în conformitate cu legea.

Articolul 52

Întinderea și interpretarea drepturilor și principiilor

(1) Orice restrângere a exercițiului drepturilor și libertăților recunoscute prin prezenta carte trebuie să fie prevăzută de lege și să respecte substanța acestor drepturi și libertăți. Prin respectarea principiului proporționalității, pot fi impuse restrângeri numai în cazul în care acestea sunt necesare și numai dacă răspund efectiv obiectivelor de interes general recunoscute de Uniune sau necesității protejării drepturilor și libertăților celorlalți.

(6) Legislațiile și practicile naționale trebuie să fie luate în considerare pe deplin, după cum se precizează în prezenta carte.

(7) Instanțele judecătorești ale Uniunii și ale statelor membre țin seama de explicațiile redactate în vederea orientării interpretării prezentei carte.

Articolul 54

Interzicerea abuzului de drept

Nici una dintre dispozițiile prezentei carte nu trebuie să fie interpretată ca implicând vreun drept de a desfășura orice activitate sau de a îndeplini orice act îndreptat împotriva oricăruia dintre drepturile și libertățile recunoscute prin prezenta cartă sau de a le impune restrângeri mai ample decât cele prevăzute prin prezenta cartă.

Textul anterior preia, cu adaptări, carta proclamată la 7 decembrie 2000 și, de la data intrării în vigoare a Tratatului de la Lisabona, înlocuiește respectiva cartă.

Imparțialitatea instanței este esențială pentru un proces echitabil, fiind impusă atât de reglementări din legislația noastră internă, cât și de reglementări internaționale.

Reglementările interne și cele internaționale, precum și jurisprudența CEDO exprimă ideea neutralității, care este de esență a justiției. Mai rezultă că prezintă importanță egală atât imparțialitatea, cât și aparența de imparțialitate și se constată că imparțialitatea privește nu doar hotărârea însăși, ci și procesul prin care se ajunge la aceasta așa cum rezultă din textele următoare:

-Constituația României, respectiv: art.21 alin.3: *“Partile au dreptul la un proces echitabil ...”*; art.124 alin.2: *“Justitia este unica, imparțială și egală pentru toți”*.

-Legea nr.303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, art.2 alin.3: *“Judecătorii sunt independenți și supun numai legii și trebuie să fie imparțiali”*

-Legea nr.304/2004 privind organizarea judiciară: *“Justitia se înlăptuiește în numele legii, este unică, imparțială și egală pentru toți”* - (art.2 alin.1);

“Orice persoană se poate adresa justiției pentru apărarea drepturilor, a libertăților și a intereselor sale legitime în exercitarea dreptului său la un proces echitabil” (art.6 alin.1);

“Toate persoanele au dreptul la un proces echitabil (s.n.) și la soluționarea cauzelor într-un termen rezonabil, de către o instanță imparțială și independentă, constituită potrivit legii”(art.10).

-Regulamentul de ordine interioară al instanțelor judecătorești, adoptat prin Hotărârea Plenului C.S.M. nr.387/2005 care prevede: *“Judecătorii au următoarele îndatoriri: e) să dea dovadă de competență profesională și să manifeste calm, răbdare, politețe și imparțialitate (s.n.) față de justitiabili, martori, avocați și alte persoane cu care intră în contact în calitate oficială”*

-Codul deontologic al judecătorilor și procurorilor, adoptat prin Hotărârea Plenului C.S.M. nr.328/2005: *“Judecătorii ... trebuie să-și exercite funcția cu obiectivitate și imparțialitate, având ca unic temei legea, fără a da curs presiunilor și influențelor de orice...Judecătorii trebuie să fie imparțiali în îndeplinirea atribuțiilor profesionale, fiind obligați să decida în mod obiectiv, liberi de orice influențe. Judecătorii trebuie să se abțină de la orice comportament, act sau manifestare de natură să altereze încrederea în imparțialitatea lor”*;

-Conventia pentru apararea drepturilor omului si a libertatilor fundamentale, care, in art.6 paragraful 1 prevede ca: “Orice persoana are dreptul la judecarea cauzei sale in mod echitabil, in mod public si in termen rezonabil, de catre o instanta independenta si impartiala instituita de lege, care va hotari .. asupra temeiniciei oricarei acuzatii in materie penala indreptate impotriva sa. “

- Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene prevede ca: “Orice persoana are dreptul la un proces echitabil, public si intr-un termen rezonabil, in fata unei instante judecatoresti independente si impartiale ...”

- Declaratia Universala a Drepturilor Omului art. 10: “Orice persoana are dreptul in deplina egalitate de a fi audiata in mod echitabil si public de catre un tribunal independent si impartial care va hotari asupra ...temeiniciei oricarei acuzari in materie penala indreptata impotriva sa”.

- Principiile de baza ale independentei sistemului judiciar, redactate de Natiunile Unite in 1985, prevede ca “sistemul juridic va decide in problemele care ii sunt inaintate impartial pe baza faptelor si in conformitate cu legea, fara vreo restrictie, influenta incorecta, sugestie, presiune, amenintare sau interferenta, directa sau indirecta, din orice parte si pentru orice motive”

- Recomandarea nr.94 (12) a Comitetului de Ministri catre statele membre privind independenta, eficienta si rolul judecatorilor, prevede la pct.3 lit.b, ca judecatorii trebuie “sa solutioneze dosarele intr-o maniera impartiala in acord cu dovezile prezentate si cu interpretarea legii, sa se asigure ca o audiere corecta este acordata tuturor partilor in proces si ca drepturile procedurale ale partilor sunt respectate conform prevederilor Conventiei”.

- Recomandarea (2010) 12 a Comitetului de Ministri al Consiliului Europei subliniaza necesitatea respectarii aparentei, recomandand ca ”judecatorii sa actioneze liberi de orice influenta externa nepotrivita... “.

- Principiile de la Bangalore privind conduita judiciara stipuleaza ca “impartialitatea este esentiala pentru indeplinirea adecvata a functiei judiciare. Ea priveste nu doar hotararea insasi, ci si intreg procesul prin care se ajunge la aceasta”.

DATA

16.06.2015

SEMNATURA

TENDER OVIDIU LUCIAN

PRIN AVOCAT VERONEL RADULESCU

DOMNULUI PRESEDINTE AL INALTEI CURTI DE CASATIE SI JUSTITIE